

ХРИСТОС ВОСКРЕС

«Не самим хлібом житиме людина, але
кожним словом, що виходить з Божих уст»
(Матв. 4:4).

ВІЧНИЙ СКАРБ

№ 5 Травень 2016

Щомісячна християнська газета

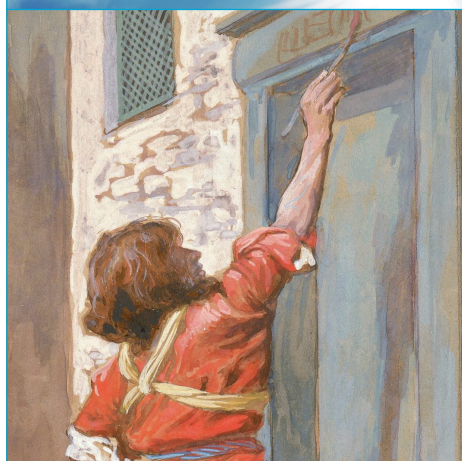
www.lifeforce.com.ua

«Та й застали, що камінь від гробу
відвалений був. А ввійшовши,
вони не знайшли тіла Господа
Ісуса... Нема Його тут, бо
воскрес!» (Лк. 24:2,3,6).

ПАСХА КРИЗЬ
СТОЛІТТЯ

2

ПАДІННЯ
ЛЮЦИФЕРА

6

ДОШКІЛЬНЯТА

10

РОЗРИВНА
ТЕЧІЯ

11

ПАСХА КРІЗЬ СТОЛІТТЯ

Джеймс Тіссо. Вихід з Єгипту

Історія великого свята Пасхи корінням сягає глибини століть і пов'язана зі звільненням єврейського народу з єгипетського рабства. На перший погляд може здатися, що це свято ніяким чином не стосується інших людей і народів. Та насправді значення дивовижного визволення ізраїльського народу з поневолення фараона відображає спасіння людства у великих масштабах.

Незважаючи на атеїстичне минуле нашої країни, у багатьох будинках Пасха була особливим святом. Фарбовані у відварі цибулиння яйця, здобні домашні паски з ароматом ванілі... Часом жодні заборони не могли змусити людей утриматися від давньої традиції. Не тільки прості робітники та селяни відзначали традиційний Великдень, але іноді навіть і партійні працівники не нехтували цим релігійним народним звичаєм. Звичайно ж, переважно Пасха була тільки хорошим приводом провести час із близькими людьми. Крім стандартного привітання «Христос воскрес! Воістину воскрес!», мало що свідчило про глибокий сенс цього найдавнішого свята.

Адже воскресіння Христа – це тільки наслідок того, що мається на увазі під Пасхою насправді. А в центрі знаходиться важлива подія всіх часів і народів, звершена Спасителем.

ПОХОДЖЕННЯ СВЯТА

Пасха – це одне з найдавніших свят, відомих людству. Святкувати його почали євреї ще 3500 років тому, проте ритуал святкування помітно відрізнявся від нинішньої традиції.

У 12-му розділі біблійної книги Вихід є докладний припис, як слід святкувати Пасху. Він був даний тоді, коли ізраїльський народ перебував у єгипетському рабстві, а жорстокий фараон категорично відмовляв посланцю Богому, Мойсеєві, відпустити їх з Єгипту. Щоб упокорити гордого фараона, Всевишній обрушив на Єгипет десять кар, одну за одною. Кожна із цих кар спіткала Єгипет, коли попереджений монарх вкотре відмовлявся зглянутися і відпустити Божий народ. Останньою карою було винищення всіх первістків. Святе Письмо оповідає, що опівночі ангел-губитель пройшов по Єгипту і вразив первістків у кожній домові, крім тих, де за Божою вказівкою виконали певні дії. Напередодні останнього лиха рабам-ізраїльтянам Господь звелів прибрати зі своїх осель усе квасне (див. Вих. 12:15), а також у кожній сім'ї заколоти однорічне ягня без пороку. Кров'ю ягняти потрібно було помазати бокові й верхні одвірки вхідних дверей у кожному будинку. Потім ягня необхідно було спекти на вогні й усією сім'єю поспішно з'їсти з гіркими травами і прісним хлібом. Кров на

дверях була знаком для ангела-губителя, який повинен був пройти повз ці будинки, не вбиваючи первістків: «І перейде Господь ударити Єгипет, і побачить ту кров на одвірку горішнім і на двох одвірках бічних, – і обміне Господь ті двері, і не дасть згубникові увійти до ваших домів, щоб ударити» (Вих. 12:23). Саме тому з'явилася назва «Пасха» (др. євр. – «Песах»), що буквально означає «пройти повз». Так раби в одну ніч стали вільними і вирушили під Божим керівництвом в Обітовану землю, назавжди покидаючи Єгипет. З того часу ця подія мала святкуватися як Пасха щороку 14-го нісана (місяць місячного календаря) на згадку про визволення ізраїльтян з єгипетського рабства. Здається, що ця історія жодним чином не стосується переважної більшості жителів нашої планети. Адже це предки євреїв пережили трагедію єгипетського рабства й отримали звільнення від нього. Що нам згадувати цього дня? Та насправді це стародавнє свято безпосередньо стосується кожної людини, оскільки в ньому закладена не тільки історія спасіння одного конкретного народу, а й прообраз глобального спасіння людства.

ПАСХА ПІД ЗАГРОЗОЮ ЗНИКНЕННЯ

В історії були часи, коли святкування Пасхи практично повністю припинилося. Як оповідає Святе Письмо, стародавні ізраїльтяни все-таки не були настільки старанними в дотриманні Божих постанов і не відзначали Пасху протягом великого проміжку часу, або відзначали, але не належним чином. Релігійні реформи відбулися з приходом до влади в Єрусалимі Йосії. Цей благочестивий цар відродив святкування Пасхи. До цього, як зазначає літописець, «не справлялася ця Пасха від днів суддів, що судили Ізраїля, по всі дні царів Ізраїлевих та царів Юдних» (2 Цар. 23:22), тобто протягом близько 600 років. Проте відродження нації тривало недовго. Через кілька років після смерті Йосії Юдея, південна єврейська держава, потрапила під контроль Вавилону, і незабаром Єрусалим був зруйнований, а його жителів забрали в полон. Тільки через сімдесят років вони повернулися у свої землі, здобуваючи науку зі свого гіркого минулого. Юдеї усвідомили всі невдачі, що спіткали народ як наслідок відступу від Божих Заповідей. Тому в поступовому новому відродженні нації дедалі більше наголошувалося на суворому дотриманні всіх релігійних постанов.

ІСУС І ПАСХА

Ісус Христос розпочав Своє служіння в Юдеї та Галілеї саме тоді, коли релігійним святам приділялася надзвичайна увага. Проте не обходилося

без крайнощів, формалізму, численних людських приписів і навіть лицемірства з фанатизмом. З цим Спаситель не міг миритися. Варто прочитати хоча б кілька розділів будь-якого з чотирьох Євангелій, як стає очевидною непримиренна дискусія між Ісусом і релігійними лідерами того часу. Фарисеї – впливова релігійна група, яка робила акцент на беззаперечному дотриманні всіма законів Мойсея, – постійно безпідставно намагалися докорити Ісуса в тому, що Він порушує приписи предків. Христос же, ігноруючи людські традиції і спираючись суто на авторитет Святого Письма, показував, у чому саме полягає справжнє, а не формальне виконання Божих Заповідей.

Повертаючи людей до витоків істини, Господь руйнував у їхній свідомості всі накопичені з роками забобони. Біблія замовчує про те, як саме святкував Пасху Ісус. Відомо, що Спаситель точно дотримувався всіх Божих Заповідей, тому неодноразово відвідував Єрусалим на свято Пасхи (див. Луки 2:41; Івана 2:13; 6:4). Біблія звертає особливу увагу на останню Пасху Ісуса.

ОСТАННЯ ПАСХА ІСУСА

Останній тиждень життя Ісуса був дуже напруженим. Він практично щодня приходив до Єрусалимського храму і навчав народ. Фарисеї ж та книжники постійно шукали можливість спровокувати Його, звинуватити й засудити. Утім, усі їхні спроби були безуспішними. Публічне служіння Ісуса Христа закінчується тим, що Він промовляє на адресу Своїх затятих опонентів восьмикратне «Горе вам» (див. Матв. 23:13-24:1), журячись про те, що вожді та вчителі нації – священники, книжники та фарисеї – не виявили ніякого багання покаятися, і залишає храм. Після цього Ісус зосереджує всю Свою увагу на учнях. Саме їм Він розповідає про ознаки Його Другого приходу (див. Матв. 24, 25), і з ними Він проводить два останні дні, зокрема й Пасху.

НОВИЙ ЗАВІТ

Того вечора Ісус, проводячи останню спільну пасхальну трапезу зі Своїми учнями, проголосив важливі істини. Він переломив і роздав учням хліб і вино (непереброджений виноградний сік), а потім оголосив про укладення з ними Нового завіту (див. Матв. 26:26–29). Ісус символічно назвав хліб Своїм ламаним Тілом, а вино – Своєю пролотою Кров'ю, вказуючи на наближення Його страждань за гріхи світу (див. 1 Кор. 11:23–25). У той момент на основі давньої Пасхи Він встановив символічний новозавітний обряд, який християни називають Євхаристією, Причастям, Вечерею Господньою. «Бо щоразу, як тільки будете їсти цей хліб і чашу цю пити, ви звіщаєте смерть Господа, аж поки Він прийде!» – говорить Святе Письмо (1 Кор. 11:26). Після цього Ісус попрямував до Гетсиманського саду, де Його зрадив Юда, а потім Його заарештували, катували і незаконно засудили до ганебної страти на хресті.

ІСТИННИЙ ПАСХАЛЬНИЙ АГНЕЦЬ

«А Він був ранений за наші гріхи, за наші провини Він мучений був, – кара на Ньому була... Він гноблений був та понижуваний, але уст Своїх не відкривав... Як овечка перед стриженнями своїми мовчить, так і Він не відкривав Своїх уст» (Ісаї 53:5, 7). Це слова пророка Ісаї, який за 700 років передрік страждання Спасителя як смиренного Агнця. Важливо зазначити, що і Іван Христитель, вперше побачивши Ісуса, пророчо називає Його Агнцем Божим: «Ось Агнець Божий, що на Себе бере гріх світу» (Івана 1:29). Таким чином, у стражданнях Христа виконалася вся символіка Пасхи. Пасха – це не тільки стародавнє свято визволення євреїв із єгипетського рабства і від Божих судів, що обрушилися на мешканців Єгипту, які знехтували Богом. Це ще й найдавніший пророчий прообраз

визволення людей із більшого рабства і від справедливого судного дня над нечестивими.

ПРООБРАЗ СПАСІННЯ ЛЮДСТВА

Єгипетське рабство євреїв було тільки символом страшнішого рабства, у якому перебуває все людство, – рабства гріха. А суди Всевишнього, що злилися на древній Єгипет, були прообразом майбутнього судного дня Господнього над грішниками світу. Самостійно вибратися з такого рабства, а тим більше встояти на найсправедливішому і безсторонньому суді без Спасителя, Покровителя і Захисника не під силу жодному смертному. Єдине спасіння – це Жертва істинного Пасхального Агнця Ісуса Христа за гріхи кожної людини і віра в її силу. Саме Його невинна і спасена Жертва крізь століття відображалася в жертвах тих пасхальних агнів, кров'ю яких на знак своєї віри в Боже визволення раби кропили одвірки дверей своїх будинків в ім'я наближення свободи. Христос помер на хресті саме на Пасху не випадково. Це не збіг. Це і є виконання стародавнього пророцтва, закладеного в символіці єврейського свята Пасхи. Через багато століть, які минули з моменту встановлення цього великого свята, прообраз зустрівся з реальністю. Пророцтво виконалося! Тому останнім, що промовив Ісус, помираючи на хресті, було: «Звершилося!» (Івана 19:30).

ПАСХА СЬОГОДНІ

Сьогодні немає більше потреби в тому, щоб у ніч на 14-те нісана всією сім'єю споживати м'ясо пасхального ягняти. Справжньою Пасхою апостол Павло називає жертву Ісуса Христа: «...Адже наша Пасха, Христос, за нас принесений у жертву» (1 Кор. 5:7). Тому Пасха – це час для спогадів про велику перемогу Голгофську Жертву Ісуса Христа. Адже, з погляду Божественного провидіння, для грішної людини смерть Христа дає свободу від гріха, право на прощення і спасіння від вічної загибелі. Велике воскресіння Ісуса – це лише наслідок Його великої перемоги на хресті. Недаремно апостол Павло закликає всіх віруючих: «Подумайте ж про Того, Хто від грішників перетерпів таку наругу над Собою, щоб ви не знемоглися та не ослабли вашими душами» (Євр. 12:3). Тому найкращим відлунням істинного святкування Пасхи сьогодні буде життя за прикладом Ісуса, як колись сказав апостол Павло: «Адже для мене життя – це Христос» (Филп. 1:21).

Жодні традиції не дають спасіння! Спасіння дарує лише Христос: «...Бо під небом нема іншого імені, даного людям, яким належить нам спастися» (Дії 4:12).

Прийшла весна, а з нею все розквітає. У природі навколо нас прокидається нове життя. Проте Ісус хоче, щоб у нас розпочалося нове життя. Пам'ятаймо слова з Біблії про Того, Хто так сильно любить нас: «Бо так Бог полюбив світ, що дав Свого Єдинородного Сина, щоб кожний, хто вірить у Нього, не загинув, але мав вічне життя. Бо не послав Бог Свого Сина у світ, щоб судити світ, але щоб через Нього спасти світ. Хто вірить у Нього, не буде засуджений; а хто не вірить, той уже осуджений, бо не повірив у Ім'я Єдинородного Божого Сина» (Івана 3:16–18). І ці рядки Святого Письма здатні наповнити дивовижним миром і відкрити те, що, можливо, хтось не міг так довго знайти... Ісус помер за нас одного разу і воскрес! Він справді нині живий! Своім Духом Він завжди поруч з нами, щоб спасти нас і підтримати.

Фелікс Понятовський,
доктор богослов'я

8 ПРИНЦИПІВ МАТЕРІАЛЬНОГО ДОБРОБУТУ

Що у Святому Письмі сказано про матеріальний добробут?

МУДРІСТЬ

Перед царем Соломоном уві сні з'явився Бог та й сказав: «Зажадай, чого дати тобі!» (2 Хрон. 1:7). Соломон відповів Господу: «Дай тепер мені мудрість та знання» (2 Хрон. 1:10). «І сказав Бог до Соломона: „За те, що оце було на серці твоїм, і ти не жадав багатства, маєтків та слави... а жадав для себе мудрости та знання... То дасться тобі мудрість та знання, а багатство, і маєтки та славу Я дам тобі такі, яких не було між царями перед тобою, і по тобі не буде таких!“» (2 Хрон. 1:11, 12).

ПРАЦЯ

У четвертій заповіді Закону Божого написано: «Шість день працюй...» (Вих. 20:9). Ось що говорить Соломон: «Не кохайся в спанні, щоб не збідніти» (Прип. 20:13).

20:13). «Аж доки, ліноху, ти будеш вилежуватись, коли ти зі сну свого встанеш? Ще трохи поспати, подрімати ще трохи, руки трохи зложити, щоб полежати, – і прийде, немов волоцюга, твоя незможність, і злидні твої, як озброєний муж» (Прип. 6:9–11).

ВІДПОЧИНОК

Знову читаємо четверту заповідь: «Шість день працюй і роби всю працю свою, а день сьомий – субота для Господа, Бога твого: не роби жодної праці» (Вих. 20:9, 10). Крім того, що в Законі сказано про постійну працю, у цій самій заповіді йдеться і про обов'язковий регулярний відпочинок.

ЧЕСНІСТЬ

Нижче наведені тексти, які показують ставлення Бога до чесності. «Вага вірна, тягарці вірні, ефа вірна, гін вірний буде в вас. Я – Господь, Бог ваш...» (Лев. 19:36).

«Камінь до ваги буде в тебе повний і справедливий, ефа (ємність) буде в тебе повна й справедлива, щоб продовжилися дні твої на землі, яку Господь, Бог твій, дає тобі. Бо огида перед Господом, Богом твоїм, кожен, хто чинить таке, хто чинить

несправедливість» (П. Зак. 25:15, 16).

ДОПОМОГА НУЖДЕНИМ

Ще один принцип виклав цар Соломон: «Хто милостивий до вбогого, той позичає для Господа, і чин його Він надолужить йому» (Прип. 19:17).

МОЛИТВА

Апостол Павло пише: «Нічим не журиться, але в усьому молитвою та благаннями з подякою висловлюйте ваші прохання Богові» (Филп. 4:6).

Сам Ісус Христос надавав молитві особливого значення: «А вставши вранці, ще вдосвіта, Він вийшов та попрямував у пустинне місце і там молився» (Марка 1:35).

Про Даниїла, який був прем'єр-міністром у Вавилоні, сказано: «Даниїл... в три усталені пори на день він падав на свої коліна, і молився та славив свого Бога» (Дан. 6:11). І ось результати такого способу життя: «Даниїл блищав над найвищими урядниками та сатрапами, бо в ньому був високий дух, і цар задумував поставити його над усім царством» (Дан. 6:4).

СВОЄЧАСНА ВИПЛАТА ЗАРПЛАТИ

«Ось затримана вами платня робітників, які жали на ваших нивах, вже волає, і зойки женців досягли вух Господа Саваота» (Якова 5:4).

ПОДЯКА

На самому початку Біблії ми читаємо: «І Бог на Свій образ людину створив, на образ Божий Він створив, як чоловіка та жінку створив їх» (Бут. 1:27).

«І взяв Господь Бог людину, і в еденському раї вмістив був її, щоб порала його та його доглядала» (Бут. 2:15).

Усе, що створив Бог, належить тільки Йому. Господь підкреслював цю думку неодноразово. «Бо належить Мені вся лісна звірина та худоба із тисячі гір. Я знаю все птаство гірське, і звір польовий при Мені» (Псал. 50:10, 11). «Мое срібло й Моє золото, говорить Господь Саваот» (Огія 2:8).

У Біблії є безліч звернень до людини, щоб та уподібнилася до свого Творця: «Дайте – і дасться вам; міру добру, на топану, струснути і переповнену дадуть вам у подолок. Бо якою мірою ви міряєте, такою ж відміряється вам» (Луки 6:38).

Вдячне людське серце відгукнеться на це запрошення. «Кожний хай дає за велінням серця, а не з жалем чи з примусу, адже Бог любить того, хто дає з радістю» (2 Кор. 9:7).

Олексій Мельников

ДО ІСУСА

Я іду по зоряній дорозі,
Я іду до Тебе, мій Ісус!
Ти стоїш на Батьківським порозі,
Я Тобі низенько уклонюсь.

Ти прийми мене до Себе грішну,
Ти прийми таку, яка я є.
В радості, в біді моїй невтійшній
Зрозумій Ти серденько моє!

Пригорни до Себе, як дитину,
Захисти від зла і темних сил,
Як слабку тонесеньку стеблину,
Щоб мене той вихор не згубив.

Дай Ти мені сили, дай терпіння,
Щоб несла я через все життя
Своє серце в вічному горінні
У блакить, щасливе майбуття!

Інесса Щеткіна

ЯК ПРОБАЧИТИ КРИВДНИКА

Багато людей насправді не знають, що таке прощення, і саме це заважає їм по-справжньому прощати інших.

Якби вони змогли це зрозуміти, то з радістю почали б прощати своїх кривдників і не трималися б за минулі образи, які завдають їм страждань.

ЧОТИРИ КРОКИ ДО БІБЛІЙНОГО ПРОЩЕННЯ

1. *Визнайте, що ніхто не до-сконалий.* Коли ми кимось ображені, коли нас переповнює гіркота і біль, то ми, як правило, бачимо свого кривдника в спотвореному світлі. Однак Біблія говорить, що всі ми недосконалі, тому що «немає людини праведної на землі, що робила б добро й не грішила» (Екл. 7:20).

2. *Відмовтеся від свого права на помсту.* У цьому сенс прощення. Біблія говорить: «Не мстїть за себе, любі, але дайте місце гніву Божому, як написано: В Мій владі є помста, і Я віддам, – каже Господь» (Римл. 12:19). Прощення може здатися вам несправедливим, але воно піде вам на користь. Рішення «не мстити» не приймається раз і назавжди, його потрібно приймати щодня, коли виникає певна ситуація.

3. *Відповідайте на зло добром.* З людського погляду це неможливо. Без Божої допомоги ви не зможете відповісти добром на зло. Вам потрібна любов Ісуса, яка заповнила б вас, любов, яка не зосереджується на злі. Прочитайте 13-ий розділ Першого послання до коринтян.

4. *Зосередьтеся на Божому плані для вашого життя.* Перестаньте фокусуватися на болі та людині, яка вам його завдала. Господня любов значно більша за будь-яку проблему або страждання, з якими ви можете зіткнутися. Поки ви зосереджені на своєму кривднику, він контролює вас.

Тому не живіть жодного дня у своїй образі. Якщо ви не можете позбутися болю, завданого вам кимось, то зробіть ці чотири кроки і перейдіть до тієї частини вашого життя, для якої ви були створені Богом!

Рік Уоррен

ДОРОГА МАМА

Один громадянин розмістив у газеті замітку про свою дружину. Ось що він написав: «За день моя дружина (мати трьох наших дітей) 106 разів відчиняла дітям двері, 16 разів зашнуровувала черевики, 32 рази перевдягала дітей, 94 рази сказала: «Облиш це», 16 разів припиняла сварки, 11 разів годувала, 19 разів витирала носи, 175 разів запитувала дітей і відповідала на їхні запитання». А тепер дайте до цього ще й інші обов'язки матері по господарству, і ви зрозумієте, що наші мами – безцінні! Шановні чоловіки, не забувайте виявляти любов і турботу до своїх дружин, підтримуйте їх і допомагайте у вихованні ваших дітей. Адже вони – мами, дорогі мами!

НАДІЯ

Любіть і бережіть своїх матусь! Без них у світі гірко буде жити. Ту теплоту і ніжність, що несуть, Постійно пам'ятайте, любі діти. У світі цім гріховнім і тяжкім Без мами нас ніхто не запитає: «Як день минув?» і «Що в тебе болить?», Бо мами серед нас уже немає. І кожен не спитав того, що міг, Все поспішали в суєті буденній, А матінка чекала кожну мить, Надії на дітей були даремні. Вона була радником для нас, Хоч ці поради часто не сприймали. Самі хотіли світ цей пізнавати І часто мамі болю завдавали. Нам з вами треба добре пам'ятати, Що матінка – радник, друг наш вірний, Готова все до крапельки віддати, Щоб нам жилося в світі цім надійно. Надія є, бо з нами наш Господь! У Слові Він любові нас навчає, І цю любов до матінки несить, Завжди на діточок вона чекає. Скажіть ви їй, що любите її, І ніжно до матусі пригорніться. Багато не буває доброти, Щоб вам до мами, любі, не спізниться.

Л. Мілютенко

МУДРІ ДУМКИ

1. Бути вдячним – шлях до того, щоб мати ще більше того, за що можеш дякувати.
2. Ти вже не самотній, якщо допомагаєш одиниці.
3. Те, що віддаєш, зростає, те, що залишаєш собі, виводжується.
4. Критерій доброго здоров'я – прагнення скрізь бачити добро.
5. Ненависть принижує того, хто виношує і плекає це почуття.

«ВІРУС ЮДИ»

Вальтер Рейн. Успомин про Мене

Єрусалим ніколи ще не був свідком такого судового процесу.

Обвинувачений не скоїв жодного злочину, а Його судді були винні в найогидніших злочинах.

Засуджений – небесний Суддя всієї Землі, ті, що оголошували вирок, засуджені власними діями. Начебто перебуваючи у владі злої долі, чоловіки та жінки, здавалося, не володіли собою.

Проте серед цієї гучної юрби самотньо сидів мовчазний чоловік. Душа його була охоплена страхом. Це був той, хто сказав первосвященикам і старшим народу: «Кого я поцілую, то Він. Схопіть Його!» (Матв. 26:48).

У напівтемряві Гефсиманського саду Юда бачив тільки яскраве світло факела, що освітлювало бліде обличчя Сина Людського, а серед усього шуму й криків він чув тільки одне запитання: «То ти поцілунком видаєш Сина Людського?» (Луки 22:48).

Не в змозі більше витримати докорів свого сумління Юда вигукнув: «Я згрішив, видавши невинну кров!.. Тоді він кинув срібняки в храмі, пішов геть і повісився» (див. Матв. 27:3–5).

Що зробив цей колись почесний член групи найближчих учнів Христа, ставши притчею серед усіх народів і в усі часи? Це важливе запитання, тому що історія Юди – не тільки окрема історія однієї людини.

Хоч його ім'я обмовлене та зневажене, Юда уособлює собою багатьох, які заявляють про себе як про

послідовників Христа. Методи, якими користувався диявол, щоб заманити Юду в пастку, він і сьогодні використовує проти нас.

Пам'ятайте, що Юда не був у відкритій опозиції щодо Ісуса. Під час Таємної Вечері, коли Христос звелів йому зробити те, що він замислив, учні «подумали, що Ісус звелів йому купити те, що потрібне на свято, або щоб дав щось бідним» (Івана 13:29). Вони ніколи б і не подумали, що для Ісуса приготований такий злий задум.

Караваджо. Поцілунок Юди

Отже, яким же чином такий нікчемний план зародився в серці Юди? Як він став зрадником? Пропоную розглянути три моменти.

1. Юда був гордим і розвивав у собі схильність до критики та звинувачень.

Одні з найбільш успішних сатанинських витівок були проголошені ще на Небі, застосовувалися на практиці в Едемі та впродовж усієї історії християнства і призводили до поділу. Чоловіки та жінки, які володіють певною харизмою, здатністю переконувати і рішучістю, особливо вразливі. Досить легко вибрати незначну розбіжність і виграти подальшу суперечку.

Своє передостаннє рішення Юда прийняв у Капернаумі. Саме тут багато учнів відійшли від Ісуса (див. Івана 6:66). Розчарований Юда вирішив не зближуватися з Христом, щоб мати можливість відступу. Багато людей чинять так і сьогодні. Юда хотів бути незалежним, а став зрадником.

2. Юда не зміг протистояти зародженому в ньому пороку і перемогти його у своєму житті.

Ми живемо в той час, коли наше духовне сприйняття зруйноване чуттєвістю та безсоромністю. Відхилення від моральних норм поведінки стало звичайним явищем, а хороша поведінка – відхиленням. Надмірна індивідуальна свобода отримала схвалення громадськості.

Між засудженням Божих Заповідей і світом ілюзій існує прірва, яка постійно розширюється.

Програми телебачення значною мірою є джерелом непристойності та насильства. Багато хто з нас пасивно сидить перед телевизором, переглядаючи ці програми, і непомітно наше розуміння істини та краси притуплюється. Глянцеві обкладинки журналів з їхньою сучасною вільною мораллю

ваблять нас із прилавків кожного супермаркету.

Ці картини спонукають до хтивості і заглушають у нас чисту, жертвну любов – агапе. Споживча реклама лестить нашій жадібності. Ми потай заздriamo славі й успіху інших – і розбите, засмучене серце стає непривабливим. Ми стаємо черствими, не відчуваючи силу потоку зла, який нас затагує. Як ми можемо бути впевненими в тому, що не наслідуюмо Юду?

Гріх іноді виглядає привабливим. Часто ми починаємо бачити потворність тільки тоді, коли пожинаємо плоди гріха. Юда раціонально підійшов до рішення зрадити Вчителя. «Якщо Ісус справді Месія, Він не дозволить, щоб Його вбили, а якщо ні, то нехай буде засуджений як лжемесія», – так міркував він. Для Юди це була, безсумнівно, безпрограшна ситуація, але він став зрадником.

3. Юда знехтував цілковитим посвяченням

себе Ісусові.

У реальному житті це не так просто. Диявол часто висміює наші незначні провини, одночасно засліплюючи нас, щоб не дати побачити наші серйозніші гріхи.

Якщо ми будемо чутливими до атмосфери, яка нас оточує, то як зможемо відрізнити цілковите посвячення від фанатизму?

А як відокремити вимоги культури від вимог Божих Заповідей? Різницю не так уже й легко визначити.

Особисте посвячення вимагає розуміння всього того, що зробило нас християнами. Наш підхід до Святого Письма, наше виховання й освіта, наша культура – усе це важливо. Таким чином, цілковите посвячення Ісусові – особиста справа. Воно не може бути визначеним, перевіреном чи нав'язаним кимось.

Останньою дією в драмі життя Юди стала Таємна Вечеря. Коли Ісус омив йому ноги, серце Юди тремтіло, і він кілька разів поривався визнати свій гріх, але так і не впокорився. Час випробування для нього закінчився, і сатана увійшов у нього.

Трагедія Юди полягала в тому, що він був більше відданий своїм цілям і планам, ніж Самому Христу. І коли йому здалося, що справа зазнає поразки, він свідомо послабив зв'язок, що поєднував його з Ісусом. Юда ніколи не відчував стану гріховності, який пережив Ісая, коли побачив святість Господа (див. Ісаї 6:5), він не пережив такий самий досвід покаяття, який пережив Петро, коли в човні біля озера припав до ніг Ісуса (див. Луки 5:8).

Важливо знову підкреслити, що Юда не був у відкритій опозиції щодо Ісуса. Він зціляв людей, був євангелістом, церковним скарбником і одним з учнів Христа. Його незначні рішення, щоденне згасання переконаності були його характерними рисами, які врешті-решт привели Юду до зради свого Господа.

Усі ми більшою чи меншою мірою заражені "вірусом Юди". Єдина протиотрута від нього – щоденне посвячення свого життя Христу. Хоч нам відомо, що має прийти заключний жахливий день «влади темряви» (Луки 22:53), відомо також і те, що ми маємо люблячого Спасителя, Котрий не бажає, щоб хто-небудь загинув. Христос знає таємниці кожної душі та з любов'ю схиляється над нами, кажучи: «Як можу Я зрадити тебе?» (Осії 11: 8, англ. переклад).

Наша відповідь визначить нашу долю. Ні переваги, ні становище в суспільстві, ні «тридцять срібняків» не зможуть зрівнятися зі славним Приходом нашого Спасителя.

Л. Макдауел

Пронзенный острыми гвоздями

Пронзенный острыми гвоздями Сын Божий на кресте висит. Любеобильными глазами Он на меня с мольбой глядит. А кровь из ран Его бежит...

Он чист и свят, Он все прощает, Грехов не будет вспоминать. И Он за грех мой умирает – Он в мир пришел меня взискать! И как же мне теперь молчать?..

Иисус, Спаситель дорогой мой, Тебе я сердце посвящаю. Ты освятил меня Собой И умер за меня – я знаю! И я служу Тебе желаю.

Ты на Голгофе нес мученья И кровь святую проливал. А я? А я без сожаленья Тебя доньше распинал. Ты ж за грехи мои страдал!

Прости меня, мой Искупитель, Что я в неведение творил; Своим грехом, о мой Спаситель, Тебе я раны наносил! Прости, чтоб я с Тобою жил!

Бог о нас, конечно, позаботится

Бог о нас, конечно, позаботится, Если нас заботит Божье Царство, Если наши мысли в Небе сходятся, А не в этом временном пространстве.

Бог усмотрит планы и желания, Нужды наши с верностью восполнит, Если наше главное старание – Волю Божью в каждом дне исполнить.

Бог усмотрит все приобретения, Бог усмотрит нам жилье и пищу, Если в сердце радость и смирение, Если Божьей праведности ищем.

Бог о нас, конечно, позаботится: О здоровье, о родных, о детях, Если наша жизнь Христом наполнится, Если мы пребудем в Божьем свете.

Все заботы мира только множатся. Пусть же будет Бог всего дороже. Остальное Господом приложится, Если мы то Царство приумножим.

Светлана Теребилина

КОГО ЗАПУТАЛО НЕВЕРЬЕ

Кого запутало неверье, Тот за решетку заточен. В тюрьму с несокрушимой дверью, Не зная сам, попался он.

Сомнений каменные стены Больное сердце леденят. Душе не вырваться из плена – Шагни вперед или назад.

Твой вопль бессилен, бесполезен – Нет сострадания в железе. Господь один – спасенье дверь. Спаситель мира силой слова Разбил греховные оковы. Свободен будешь, только верь.

Михаил Бурчак

БОЖЕСТВЕННИЙ ТАЙМ-МЕНЕДЖМЕНТ

Наталія Сніткова

А якби в добі було не 24, а 30 годин? В епоху технічного прогресу, коли наш побут максимально забезпечений пристроями, які допомагають заощаджувати час, – побутовою технікою, різноманітним транспортом і засобами зв'язку, – ми, як і раніше, страждаємо від дефіциту часу і дивуємося, як же наші бабусі примудрялися успішно справлятися з господарством, ростити дітей, не маючи пилососів, пральних машин та автомобіля.

Такий уже він – час: як не намагався, як зі шкіри не лізь, а його завжди не вистачає. Він вислизає, як пісок крізь пальці, тече, як вода в річці. І мало хто може похвалитися тим, що встигає здійснити все задумане і не страждає від нестачі часу.

Втомлені марними спробами вирватися з нескінченного цейтноту, люди навіть науку таку придумали – тайм-менеджмент, тобто управління часом.

Кажуть: якщо досягнути ази цього новомодного тайм-менеджменту, то можна позбутися тимчасової залежності й стати вільним від зайвої метушні та поспіху.

Я зустрічалася з людьми, які вперто намагаються оволодіти принципами

управління часом, читають книги, відвідують тренінги, ведуть щоденники і проводять ретельний хронометраж усіх подій дня, та ба! – не можуть визнати, що повністю задоволені результатами та встигають усе.

Мене вражає образ мудрої дружини, який ми знаходимо в 31-му розділі книги Приповістей Соломона. Вона встигає все: «Шукає вона вовни й льону, і робить охоче своїми руками. Вона, немов кораблі ті купецькі, здалека спроваджує хліб свій. І встане вона ще вночі, і видасть для дому свого поживу, а порядок служницям своїм.

Про поле вона намишляла, і його набула, із плоду долонь своїх засадила вона виноградника. Вона підперізує силою стегна свої та зміцнює рамена свої. Вона розуміє, що добра робота її, і світильник її не погасне вночі. Вона руки свої простягає до прядки, а долоні її веретено тримають.

Долоню свою відкриває для вбогого, а руки свої простягає до бідного. Холоду в домі своїм не боїться вона, бо подвійно одягнений весь її дім. Килими поробила собі, вісон та кармазин – убрання її» (в. 13-22).

А ми? У нескінченному поспіху знемагаємо від безлічі турбот, водночас розуміючи, що гора справ і завдань зростає з кожним днем. І ця незадоволеність і втому нерідко тяжким тягарем лягають на наших близьких, яким ми дедалі частіше говоримо: «Немає коли!» І наші діти замість усмішки й ласкавого слова чують роздратований крик і докори.

Який же секрет знає мудра дружина, про котру написано в Біблії? Вона боїться Господа. Вона знає Того, Хто є Творцем і Охоронцем вічності, Того, у Котрого один день як тисяча років, і тисяча років як один день. Мудра дружина знає Його і звертається до Нього за допомогою.

Бог – ось Хто нікуди не поспішає і завжди все встигає. І зі своїми дітьми, з тими, хто підпорядкував себе Його святій волі, Він щедро ділиться цим умінням.

Ні, Бог не дає людині надприродну здатність швидше рухатися і не складає кожному чіткий графік. Проте спілкування з Господом у молитві й узгодження своїх шляхів з

Божим Словом відкривають людині очі на важливість тих чи інших завдань, вчать правильно розставляти пріоритети, відокремлюючи головне від другорядного.

Адже часто, самі того не помічаючи, ми ставимо перед собою цілі, які не важливі для нас, а нав'язані суспільством, засобами масової інформації, модою. Якщо вилучити з нашого розпорядку переживання, пов'язані з досягненням цих цілей, звільняється багато часу для більш важливих речей: молитви, спілкування з рідними, допомоги ближнім. І вже не так важливо робити ремонт двічі на рік – достатньо одного разу на 5 років; не так важливо постійно ходити у фітнес-клуб – краще покататися з дітьми на санчатах або роликах; і не так важливо викласти у Facebook свої нові фотографії, значно важливіше схилитися перед Богом у молитві.

«Ти, Господи, вчиниш нам мир, бо й усі чини наші нам Ти доконав!» (Ісаї 26:12).

Звільняючи від турбот і метушні, Господь впорядковує наш розпорядок дня, робить нас більш спокійними і несприйнятливими до стресу.

«Прийдіть до Мене, всі втомлені та обтяжені, – і Я заспокою вас!» (Матв. 11:28), – говорив Ісус.

Приходячи до Нього, відгукуєчись на Його слова, ми досягаємо дивовижний Божественний тайм-менеджмент, що змінює життя на краще.

Багато невідомих, але важливих і корисних справ успішно виконуються під Божим керівництвом, багато з того, що здавалося неможливим, стає по-сильним з Його допомогою.

ГОЛОВНЕ – МУДРІСТЬ

«Початок премудрости – мудрість здобудь, а за весь свій маєток здобудь собі розуму!» (Прип. 4:7).

У Л. М. Толстого є оповідання про купця, у якого було два сини. Улюбленцем батька був старший, тому він вирішив віддати весь свій спадок йому. Мати жаліла молодшого сина і просила чоловіка не оголошувати до певного часу синам свого заповіту. Купець послуховався дружини і не оголосив свого рішення.

Одного разу мати сиділа біля вікна й плакала. До неї підійшов мандрівник і запитав, чому вона плаче.

Жінка відповіла: «Як мені не плакати, обидва сини мені однаково дорогі, а батько хоче одному синові віддати все, а іншому не залишити нічого. Я не знаю, як вирішити проблему». Мандрівник сказав: «Твоєму горю легко допомогти: оголоси синам, що старшому дістанеться все багатство, а молодшому – нічого».

Молодший син, щойно дізнавшись, що його залишать без спадку, поїхав до іншої країни, опанував різні науки, навчився майстерності, а старший жив при батькові й нічого не вчився, знаючи, що буде багатим. Після смерті батька старший, нічого не вміючи робити, швидко розтратив батьківський маєток і збіднів; а молодший, маючи досвід, знання і мудрість, почав старанно працювати і розбагатів. Щаслива та людина, яка знає своє справжнє становище, оскільки тоді вона має можливість знайти вихід. Людина ж немудра й ледача неодмінно потрапить у біду.

«Здобудь мудрість, здобудь собі розум... Не кидай її – і вона буде тебе стерегти! Кохай ти її – і вона буде тебе пильнувати!» (Прип. 4:5, 6). Справжня мудрість – подарунок від Господа; Він дає людині «серце розумне, щоб... розрізняти добре від злого» (1 Цар. 3:9). Мудрість для душі – те ж саме, що здоров'я для тіла.

Христос воскрес

Душа моя, ликуй и пой –
Наследница небес:
Христос воскрес, Спаситель твой
Воистину воскрес!

Из света вечного Господь
Сошел в жилище тьмы,
Облекся в верету, оделся в плоть;
Да, не погибнем мы!

Неизреченная любовь,
Всех таинств высота!
За нас Свою святую кровь
Он пролил со креста.

Христос воскрес, Спаситель мой
Воистину воскрес,
Ликуй душа, Он пред тобой
Раскрыл врата небес.

Вильгельм Кюхельбекер

ПАДІННЯ ЛЮЦИФЕРА

Clyde Provonsha. Повстання Люцифера

дозволила йому повернутися до Бога. Згодом він утвердився на своєму шляху опору Господу і сьогодні відомий нам сатана (євр. «сатан» – противник, наклепник). Що привело Люцифера до того, щоб стати таким страшним і підступним? Причиною всьому є гордість і заздрість.

Тому Бог у Біблії неодноразово застерігає людину ретельно берегти себе від цих двох гріхів. Адже саме через заздрість юдейські релігійні вожді першого століття нашої ери розіп'яли Ісуса Христа (див. Матв. 27:18), саме через заздрість брати продали Йосипа в єгипетське рабство (див. Бут. 37:11), саме через заздрість юдеї так чинили опір всьому, про що говорили апостоли Ісуса Христа (див. Дії 5:17).

Заздрість у Біблії перебуває нарівні з такими гріхами, як, наприклад, вбивство: «Вони сповнені всякої неправди, лукавства, зажерливості, злоби; повні заздрості, вбивства, суперечок, підступу, поганих звичок, пліткарства» (Римл. 1:29).

Заздрість заподіює шкоду нашій психіці та нашому здоров'ю: «Легідне серце – життя то для тіла, а заздрість – гнилизна костей» (Прип. 14:30). Із заздрісною людиною ніхто не захоче мати ніякої справи: «Не їж хліба в злоокого, і не пожадай лакоминок його» (Прип. 23:6). Де є заздрість, там не чекай нічого доброго: «Бо де заздрість та чвари, там безладдя і всяке лихе діло» (Якова 3:16).

Не менш жакливу і деструктивну властивість має і гордість, яка в Біблії також названа гріхом: «Муж гордого ока та серця надутого – несправедливий, а світільник безбожних – це гріх» (Прип. 21:4). Саме гордість спричинила загибель відомих нам міст Содом та Гоморри: «Ось це була провина твоєї сестри Содом: пиха, ситість їжі та преспокійний спокій були в неї та в її дочок, а руки вбогого та бідного вона не зміцняла. І запишались вони, і робили гидоти перед Моїм обличчям. І Я їх відкинув, як побачив оце» (Єзек. 16:49,50). Якщо людина не дозволить Богові змінити себе, то гордість призведе до остаточного її падіння:

«Тепер я, Навуходоносор, хвалю й звеличую та славлю Небесного Царя, що всі чини Його – правда, а дорога Його – правосуддя, а тих, хто ходить у гордошах, Він може понизити» (Дан. 4:34), як це і трапилося з Люцифером.

Які висновки ми сьогодні можемо зробити з історії падіння Люцифера? По-перше, послух Богові та Його Слово – гарантія щастя і добробуту кожної створеної Господом істоти.

По-друге, ніколи не варто ставити вище Бога жодну людину, тому що всі ми грішні і той, кого ми вважаємо ангелом, може виявитися «справжнім дияволом». І, по-третє, заздрість і гордість – це дві сестри, яких нам потрібно остерігатися, як вогню, і обходити десятою дорогою.

Заздрість і гордість – це страшний «вірус», який проникає в нашу свідомість і руйнує нас зсередини. Тому перш ніж цей вірус потрапить у наш «комп'ютер», Біблія радить встановити надійний «ліцензійний антивірус», яким є любов до Бога і ближнього: «Любов довго терпить, любов милосердна, не заздрить, любов не величається, не гордиться» (1Кор. 13:4).

Саме безумовна любов Божественного походження – це те, що здатне протистояти цим двом страшним гріхам, що спричиняють так багато горя і страждань нашій планеті.

Тому любові Бога всім своїм серцем і ближнього, як самого себе: таким чином ми звільнимся від цих руйнівних гріхів.

Антон Перепелиця

Взирай, Вселенная

Взирай, Вселенная, смотри!
Твой Царь, на милости богатый,
Принял от жителей Земли
За всю любовь такую плату!

Как смел он, жалкий человек,
Распать Творца святыя руки?!
Взирай, Вселенная! Вовек
Ты не забудешь эти звуки
Глухих ударов молотка,
Которым гвозди загоняла
В те руки грешная рука...
На землю струйкой кровь стекала...

Вселенная! Страдает Он,
Чтоб утвердить святой Закон,
Чтобы любовь Его святую
Твои сыны поняли могли,
Чтоб падших жителей Земли
Вернуть в семью твою большую!

Поверь и ты, о землянин,
В Его крови – твое спасенье,
Твой мир и с Небом примиренье!
Не ты страдал, а Он! Один.

Ольга Бокова

НАШ СПАСИТЕЛЬ

Иисус Христос, Ты – Божье Слово,
И жизнь, и истина, и свет!
И во Вселенной нет Такого,
Как Ты, Спаситель и Творец.

Ты был мучим и истязуем,
Ты был презрен и умален.
Ты перенес все муки ада
И ко кресту был пригвожден

Грехами нашими, болезнями,
Всем беззаконья страшным злом,
Но устоял Ты в искушеньях,
И подвиг Твой непревзойден.

За нас страдал Ты, Агнец чистый,
И кровь Свою за нас пролил,
Ты вынес все до смерти крестной,
И смертью смерть Ты победил.

Всегда в долгу мы перед Богом,
За все Тебя благодарим,
Своею жизнью и любовью
Ты к Небесам нам путь открыл.

Евгения Боярченко

О. Велечук

ДРУЖИНА НОЯ

Це була дивовижна жінка, гідна поваги. Однак ми навіть не знаємо її імені. Ми не знаємо, де вона народилася, як жила, де і коли померла. Нам відомо тільки те, що вона жила в період всесвітніх лих і нещастя.

Чи знаєте ви, хто це? Ця жінка жила на десять поколінь пізніше за Єву. У Біблії про неї йдеться лише як про дружину Ноя. Ім'я її чоловіка згадується у Слові Божому більше п'ятдесяти разів, але про неї інформації небагато.

По-перше, вона була дружиною не популярного проповідника. Можна собі уявити, як це жити з людиною, яка є об'єктом насмішок. Яким збентеженим був Ной, дивлячись в обличчя тим, хто над ним сміявся у відповідь на його слова про наближення Божого покарання!

Безумовно, дружина Ноя розділяла страждання та переживання свого чоловіка. І після потопу вона терпіла всі труднощі життя, залишаючись з ним поруч і допомагаючи йому вирішувати проблеми.

По-друге, дружина Ноя була матір'ю трьох синів, які росли, спілкуючись з дітьми тих батьків, чий цінності відрізнялися від того, у що вірили вона та її чоловік. Вона була хорошою матір'ю. Жінка витирала сльози синів, коли

друзі сміялися з них через дивні ідеї їхнього батька. Вона була завжди поруч, коли дітям потрібна була її допомога. Усі троє синів вірили в Бога. Мабуть, не про кожну сучасну матір можна сказати подібне. Я думаю, вона також була хорошою свекрухою для своїх невісток, прикладом для наслідування.

По-третє, дружина Ноя була бабусею з великим життєвим досвідом. Усі діти хочуть мати бабусю, яка б розповідала їм перед сном щось цікаве. Ніхто у світі не зможе змагатися з мистецтвом дружини Ноя розповідати історії, які їй довелося пережити за свій довгий вік. Які яскраві спогади про потоп, мабуть, слухали її онуки!

Прочитавши розповідь про сім'ю Ноя, ми побачили, що дружина може справляти сильний вплив на ближніх і при цьому ніколи не стати відомою. Такою була дружина Ноя, однак вона вплинула не тільки на своїх дітей, а й на наступні покоління.

ТВ-програма на травень (01.05 – 07.05)*

НЕДІЛЯ
1 травня

06:00 Інша сторона
06:40 Мозаїка батьківства
07:00 Біблія продовжує говорити
07:30 Непростое состояние
08:00 Счастье вопреки всему
09:00 Так промовляє Біблія
09:30 Верую
10:00 Семеро с ложкой
10:30 Веселая школа здоровья
11:00 Малюваки
11:20 ЧП+
11:30 Мозаїка батьківства
12:00 Богослужение в храме на Подоле
13:20 Музична скринька
14:00 ЛоМастер
14:20 В гостях у Добрячка
14:40 Лесные истории
15:10 Счастье вопреки всему (сурдопереклад)
16:10 Евангелие на карте паломников
16:30 Дорогами христианства
17:00 Непростое состояние
17:30 Готовим вместе
17:50 5 хвилин для вічності
18:00 Вера. Человек. Судьба
18:30 ...є Любюв
19:00 ДЖЕМ
20:00 Диагноз: здоровье
20:30 Мозаїка батьківства
20:50 5 хвилин для вічності
21:00 Вісті надії
21:30 Верую
22:10 Музична скринька
22:50 Мужчину и женщину. Сотворил их
23:10 Удивительные факты
00:00 Біблія, як вона є
00:30 Счастье вопреки всему

ПОНЕДІЛОК
2 травня

06:00 Я и мой характер
06:20 Дорогами христианства
07:00 Ранок надії
08:00 Сила Одного
08:30 Готовим вместе
09:00 Ранок надії
10:10 Удивительные факты
11:00 Ранок надії
12:00 Диагноз: здоровье
12:20 Познавая непостижимое
13:00 Верую
13:30 Мозаїка батьківства
14:00 Чудесный магазин
14:30 Малюваки
14:50 Історії тітоньки Марії
15:00 Великие пророки Библии (сурдопереклад)
15:30 Евангелие на карте паломников (сурдопереклад)
16:00 ДЖЕМ
17:00 Біблія продовжує говорити

17:30 Истории вечной любви
18:50 5 хвилин для вічності
19:40 Под абжуром
20:00 Познаем истину
20:50 Вечірні історії
21:00 По ту сторону поиска
21:30 Вера. Человек. Судьба
22:00 В контексті
22:40 Так промовляє Біблія
23:10 Інша сторона
00:00 Біблія, як вона є
00:30 Богослужение в храме на Подоле

ВІТРОК
3 травня

06:00 Настав час
06:10 Познаем истину
07:00 Ранок надії
08:00 Сила Одного
08:30 Готовим вместе
09:00 Ранок надії
10:00 Диагноз: здоровье
10:30 Мозаїка батьківства
11:00 Ранок надії
12:00 Евангелие на карте паломников
12:20 Познавая непостижимое
12:50 Музична скринька
13:40 Так промовляє Біблія
14:00 Веселая школа здоровья
14:20 В гостях у Добрячка
14:40 ЛоМастер
15:00 Біблія продовжує говорити (сурдопереклад)
15:20 Вопрос служителю церкви (сурдопереклад)
15:40 Вісті надії
16:00 Музыка в моей жизни
16:30 ЧП+
16:40 В контексті
17:30 Истории вечной любви
18:50 5 хвилин для вічності
19:00 Удивительные факты
20:00 Помолитесь за меня
20:50 Вечірні історії
21:00 Народ Библии: вчера, сегодня, завтра
21:40 Диагноз: здоровье
22:00 Счастье вопреки всему
22:40 Под абжуром
23:00 Помолитесь за меня
00:00 Біблія, як вона є
00:30 ДЖЕМ

СЕРЕДА
4 травня

06:00 Верую
06:30 Дорогами христианства
07:00 Ранок надії
08:00 Сила Одного
08:30 Готовим вместе
09:00 Ранок надії
10:10 Помолитесь за меня
11:00 Ранок надії
12:00 Настав час
12:20 Познавая непостижимое
12:50 ЧП+
13:00 ДЖЕМ

14:00 Малюваки
14:20 ЛоМастер
14:50 ЧП+
15:00 Мозаїка батьківства (сурдопереклад)
15:30 Інша сторона (сурдопереклад)
16:00 Помолитесь за меня
17:00 Верую
17:30 Истории вечной любви
18:50 5 хвилин для вічності
19:00 Непростое состояние
19:30 Евангелие на карте паломников
20:00 Біблія продовжує говорити
20:30 Вопрос служителю церкви
20:50 Вечірні історії
21:00 Мозаїка батьківства
21:30 Дорогами христианства
22:00 ДЖЕМ
23:00 Вісті надії
23:20 Народ Библии: вчера, сегодня, завтра
00:00 Біблія, як вона є
00:30 ...є Любюв

ЧЕТВЕР
5 травня

05:45 Богослужение в храме на Подоле
07:00 Ранок надії
08:00 Сила Одного
08:30 Готовим вместе
09:00 Ранок надії
10:00 Так промовляє Біблія
10:30 Біблія продовжує говорити
11:00 Ранок надії
12:00 Диагноз: здоровье
12:20 Познавая непостижимое
12:50 Удивительные факты
13:40 Верую
14:10 Лесные истории
14:40 ЛоМастер
15:00 Диагноз: здоровье (сурдопереклад)
15:20 Народ Библии: вчера, сегодня, завтра (сурдопереклад)
16:00 Познаем истину
16:40 Счастье вопреки всему
17:30 Истории вечной любви
18:50 5 хвилин для вічності
19:00 Диагноз: здоровье
19:30 По ту сторону поиска
20:00 Помолитесь за меня
20:50 Вечірні історії
21:00 На перехресті
21:10 Непростое состояние
21:40 Інша сторона
22:30 ...є Любюв
23:00 Помолитесь за меня
00:00 Біблія, як вона є
00:30 Верую

П'ЯТНИЦЯ
6 травня

06:00 Мозаїка батьківства
06:30 Біблія продовжує говорити
07:00 Ранок надії

08:00 Сила Одного
08:30 Готовим вместе
09:00 Ранок надії
10:00 Помолитесь за меня
11:00 Ранок надії
12:00 Вісті надії
12:20 Познавая непостижимое
12:50 Біблія, як вона є
13:00 Музыка в моей жизни
13:30 Непростое состояние
14:00 Веселая школа здоровья
14:20 ЛоМастер
14:40 В гостях у Добрячка
15:00 Познаем истину (сурдопереклад)
15:50 На перехресті
16:00 Помолитесь за меня
16:50 Евангелие на карте паломников
17:10 ДЖЕМ
18:00 Богослужения в Заокске
19:00 В контексті
19:30 Загадки древних рукописей
20:00 Счастливой субботы
20:50 Вечірні історії
21:00 Удивительные факты
22:00 Познаем истину
23:10 Счастливой субботы
00:00 Біблія, як вона є
00:30 Інша сторона

СУБОТА
7 травня

06:00 Вера. Человек. Судьба
06:30 ...є Любюв
07:00 Счастливой субботы
08:00 Так промовляє Біблія
08:30 В контексті
09:10 Музична скринька
10:10 Познаем истину
11:00 Загадки древних рукописей
11:30 Богослужение в храме на Подоле **Прямий ефір**
13:00 Біблія продовжує говорити
13:30 ...є Любюв
14:00 ДЖЕМ
15:00 Богослужение в храме на Подоле (сурдопереклад)
16:30 Музыка в моей жизни
17:00 Удивительные факты
17:50 Народ Библии: вчера, сегодня, завтра
18:30 Інша сторона
19:10 Біблія, як вона є
19:20 Дорогами христианства
20:00 Так промовляє Біблія
20:40 Под абжуром
21:00 Евангелие на карте паломников
21:20 Счастье вопреки всему
22:10 По ту сторону поиска
22:40 Вісті надії
23:00 Біблія продовжує говорити
23:30 Верую
00:00 Біблія, як вона є
00:30 Богослужение в Заокске

ДИВІТЬСЯ НАС

НА СУПУТНИКУ

SMART TV

В КАБ.МЕРЕЖАХ

НА МОБ.ДОДАТКАХ

ВАШОГО МІСТА

IOS, ANDROID

0 800 30 20 20

Безкоштовно по Україні

Молитовна підтримка
Розмова зі священнослужителем
Сімейна консультація
Питання, побажання
та пропозиції

Вивчайте Біблію
разом з нами on-line на сайті
bible.ua

HOPE.UA

contact@hope.ua
a/c 36, Київ - 71, 04071 Україна

contact-hope

**ЗАГАДКИ
ДРЕВНІХ РУКОПИСІВ**
з О. Болотніковим

ПТ - 19:30

*Можливі зміни. Актуальна програма на сайті hope.ua. Телеканал залишає за собою право внесення змін до телепрограми.

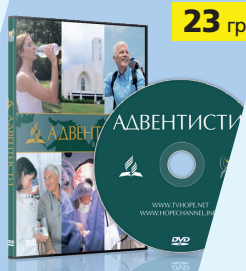

23 грн*

«Непохитне опертя»

У другій половині ХХ ст.
на українських просторах
знову заговорили про Реформацію.
Побожний диякон Георгіївської
церкви Феофіл Бабієнко пішов усу-
переч традиціям, які суперечать
Біблії.

Мова: українська, російська

23 грн*

«АДВЕНТИСТЫ»

Фільм режисера Мартіна
Доблмаса з телекомпанії PBS.
Відзначений премією «Габріель» -
однією з провідних медіа-нагород
за «погляд, спрямований на цінності
суспільства та людства».

Мова: українська, російська

*пожертвування

Замовити диски Ви можете за телефонами гарячої лінії або за адресою: zakaz@hope.ua; а/с 36, Київ - 71, 04071 Україна

Ольга Мокан

ДВІ МАТЕРІ

«І створив Господь Бог людину з пороку земного. І дихання життя вдихнув у ніздрі її, – і стала людина живою душею» (Бут. 2:7), – так описує Святе Письмо створення чоловіка. Історія створення жінки більш докладна. Бог узяв одне з ребер Адама і створив помічницю, подібну до нього. І чоловік, і жінка були названі людиною (див. Бут. 1:27).

Як Адам, так і Єва, перебуваючи в Едемському саду, мали особисті стосунки з Богом і несли особисту відповідальність перед Ним – своїм Творцем. Разом з чоловіком Єва повинна була володіти землею, панувати над усім, що їх оточувало, а також "плодитися й розмножуватися і наповнювати землю".

Перш ніж спокусити Боже творіння, диавол ретельно вивчив першу людську пару. Він зрозумів, що з Адамом у нього нічого не вийде, а ось Єву він зуміє звабити. Через неї сатана сподівався дістатися до Адама, бачачи його прихильність до Єви, про яку він сказав: «Оце тепер вона – кість від костей моїх, і тіло від тіла мого. Вона чоловіковою буде зватися, бо взята вона з чоловіка» (Бут. 2:23). Обоє вони були чистими, цнотливими, довірливими. Хитрий змії представив Єві Бога ошуканцем і навіяв їй думку, що Бог бажає панувати над ними, позбавляючи їх повноти щастя.

Зваблена диаволом, Єва піддалася спокусі й вкусила жаданий плід, а потім запропонувала його чоловікові. Адам без будь-яких заперечень узяв у неї плід і скуштував його.

Сталося гріхопадіння, і воно відразу позначилося на обох. Гріх і смерть увійшли в Адама та Єву і стали причиною всіх їхніх подальших бід і страждань.

Якими нещасними виявилися ці двоє! Спілкування з Богом порушилося, зустрічі в прохолоді дня припинилися, їхні душі пройняв острах. Чи розуміла тоді Єва слова Господа: «Помножуючи, помножу терпіння твої та болі вагітності твоєї. Ти в муках родитимеш діти, і до мужа твого пожання твоє, – а він буде панувати над тобою» (Бут. 3:16)? Чи усвідомив Адам суть слів, сказаних йому Богом: «Проклята через тебе земля! Ти в скорботі будеш їсти від неї всі дні свого життя. Тернину й осот вона буде родити тобі, і ти будеш їсти траву польову. У поті лиця твого їсти ти будеш осот, аж поки не вернешся в землю, бо з неї ти взятий. Бо ти порох, – і до пороку вернешся» (Бут. 3:17–19)? Цього ми не знаємо, але цікаво те, що відразу після вироку Божого Адам дав ім'я своїй жінці – Єва, тобто «життя», бо вона була матір'ю всього живого.

Безтурботне життя перших людей закінчилося. Вони були вигнані з раю! Пригнічені й осоромлені, Адам і Єва покинули Едемський сад. Поглянувши навколо, вони побачили світ зовсім іншим: скрізь були осот і тернина. Страждання і біль охопили їх. Тепер Адамові та Єві потрібно

було шукати собі притулок і в поті лиця добувати їжу. Тяжка робота забирала всі сили та час. Складно уявити, як вони створювали своє "сімейне гніздечко": жили в печері чи якимось іншим чином шукали собі укриття. Слово Боже замовчує про це.

Нещодавно я повернулася з поїздки до Казахстану. У Караганді мені розповіли, як засновувалося це місто. Депортовані люди, висаджені з товарних потягів, у спекотному голому степу руками розгрібали землю і будували собі землянки – укриття від спеки та холоду. Чи не тому Еклезіаст говорить: «Що було, воно й буде, і що робилося, буде робитись воно, – і немає нічого нового під сонцем!» (Екл. 1:9)? Я думаю, що перша пара точно так само розпочинала своє життя на проклятій землі. Та, на відміну від інших людей, вони були ще й самотні!

Серед усіх страждань Адам зрозумів, що в Єві приховане життя. І в цих умовах вона вперше пізнала природу вагітності, цієї фізичної та психологічної перебудови в організмі жінки.

Як сприймала Єва ці нелегкі зміни свого тіла, не маючи ні матері, ні сестри, ні подруги – нікого, з ким вона могла би поділитися своїми стражданнями та труднощами?

Таємничі дев'ять місяців, коли нове життя було ще приховане від їхніх очей, подружжя бажало знати, що відбувається в лоні Єви, як зростає і розвивається те, що було зачаті в ній. Уже тоді вони полюбили цю загадкову істоту, хоч нічого не знали про неї. Скільки подиву, а можливо, і остраху, було в їхніх очах, коли дитина ворухилася! Кожен день для них був днем очікування і переживань про майбутнє. Чим і як усе це закінчиться? Це було для них таємницею.

Надійшов час, і Єва пізнала муки пологів, а Адам нічим не міг їй допомогти, хоч і був поруч. Тільки його присутність втішала її. Донині момент появи людини на світ приголомшує навколишніх, особливо чоловіків. Єва «терпить муки» (Івана 16:21), і це неминучий наслідок прокляття. У болях і стражданнях Єва народила сина і сказала: «Набула чоловіка від Господа» (Бут. 4:1).

Час родових страждань минув, Єва вже не пам'ятала скорботи і раділа, бо на світ народилася нова людина! Яке захоплення, яке щастя наповнювали їх у той момент! Вони раділи, розглядаючи прекрасну маленьку істоту, яка була так схожа на них. Що означав для них перший її крик? Що робити з нею самою? Ці та багато інших запитань були не зрозумілі їм, але вони не впадали у відчай у цих непростих обставинах. Адам і Єва допомагали одне одному нести тягар життя.

Це було незвичайне переживання – стати матір'ю, не знаючи, що таке матір! У Єви не було матері, яка пестила б і носила її біля своїх грудей, даруючи їй материнську ласку. Вона не знала забав і захоплень безтурботного

дитинства, дитячих мрій. Хто ж навчив її материнства?

Перша у світі матір зрозуміла, що дитина, яка народилася в муках, – це повноцінна людина, яку вона отримала від Бога! Сам Господь у всій повноті Своєї Божественної любові замінив їй батька й матір і навчав її всього. Сам Бог вклав у її серце багатство материнської любові, щоб вона могла передати це всім жінкам світу!

Єва – праматір роду людського. Інстинкт материнства зародив у ній Господь. Вона сповила свого первістка, прикладала його до грудей, плекала і дбала про нього. Єва дала життя всім поколінням людей і виправдала дане їй ім'я – «життя».

Першій матері, яка пережила радість отриманого від Бога життя, дано було пізнати і жах смерті! Згодом вона зрозуміла, що народила великого грішника, який через заздрість убив свого молодшого брата (див. Бут. 4:3–8)! Хіба може бути щось гірше і важче для матері, ніж смерть її дитини?

Братовбивство до глибини душі вразило її серце, вона відчула біль пекучих страждань від вчиненого нею гріха. І тільки тоді вона повністю усвідомила наслідки свого непослуху Господу: у її тіло ввійшов гріх, і таким чином кожна народжена нею дитина була підвладна смерті.

Бог покарав не лише Адама та Єву, а й сатану, який явився першому подружжю в образі змії. Йому було сказано, що один з нащадків Єви зітре йому голову (див. Бут. 3:15). Складно сказати, наскільки Єва зрозуміла це, але одне вона усвідомила точно: Бог любить людину навіть у її падінні й бажає допомогти їй повернути втрачений рай.

Диявол знав Божу обітницю про «насіння жінки» і протягом тисячоліть уважно стежив за подіями, які відбувалися, бажаючи знищити його. Цим «насінням жінки» був Господь Ісус Христос, Котрий народився по плоті від насіння Давида «і настановлений Сином Божим у силі, за Духом Святості, через воскресіння з мертвих» (Римл. 1:4).

Скільки жінок після Єви були провідниками насіння Христа, і кожна з них мріяла стати Його матір'ю! «Коли ж прийшла повнота часу, Бог послав Свого Сина, Який народився від жінки» (Гал. 4:4).

Ангел Гавриїл був посланий у місто Назарет з благою звісткою про народження Божественного Сина Марією. Саме вона була обрана і підготовлена Богом для непорочного зачаття.

Вона смиренно підкорялася Божій волі, хоч доручення, покладене на неї, було надзвичайно важким. На відміну від Єви, вона мала родичку Єлисавету і з поспішністю пішла до неї в гірську околицю поділитися своїми переживаннями. Повернувшись через три місяці в Назарет, вона в тиші та надії очікувала виконання Божої обіцянки.

Час пологів збігався з призначенням владою переписом населення і змусив її на останньому місяці вагітності йти з Назарета до Вифлеєма, міста царя Давида, з якого вони були родом. Марії в такому стані потрібно було проїхати на відстані 120 км. Після довгого і важкого шляху вони з чоловіком Йосипом прийшли до Вифлеєма. У жодному готелі для них не знайшлося місця, і тільки в хліві для худоби поза містом вони знайшли притулок.

«Коли вони були там, сповнилися дні, щоб їй народити. І вона народила свого Первістка – Сина, сповила Його й поклала в

яслах, бо в гостиниці не було для них місця» (Луки 2:6, 7).

Через тисячоліття після Єви Марія перебувала в такому ж становищі! У повній самоті, у хліві, вона «терпить муки», і Йосип не може допомогти їй. У єгипетському рабстві у єврейських жінок були повитухи, які допомагали їм під час пологів. Марії ж, як і Єві, ніхто з жінок не допомагав тієї ночі. У холодному нічному повітрі пролунав плач Немовляти, і Марія почала швидко діяти. Перерізала пуповину, омилла Немовля водою, сповила і дбайливо поклала Його на соломі в ясла для худоби.

Пізніше її Сина вб'ють через заздрість, так само, як і Авеля, першого праведника. Марія стоятиме над хреста і з жахом дивитиметься на Сина в Його передсмертних муках.

Який біль ятрив материнське серце, коли вона споглядала Його спотворений образ, чула лихослів'я Його ворогів, бачила Його смерть на габельному хресті...

Як схожі долі цих двох великих матерів! Кожна з них народила свого первістка на самоті, не в стерильних пологових залах, а в незатишних умовах, без будь-якої медичної допомоги. Обидві переживали скорботу, бачачи смерть своїх синів.

Єва зіграла двояку роль у долі людства: з одного боку, послугувала причиною падіння, відкривши через поступ спокуси згубну дорогу гріху, стражданням і смерті для роду людського, а з іншого боку – була матір'ю всього живого і передала всім поколінням незламну силу життя. Від неї по плоті прийшло через смиренну діву Марію благословенне насіння – Спаситель світу Ісус Христос. Незважаючи на всі обставини життя, Марія до кінця виконала своє призначення, давши Господу життя в тілі.

Яким важким і часом зовсім незрозумілим був шлях цих двох матерів, але Господь давав їм сили жити, вірити і любити. Починаючи від Єви, нашої праматері, шлях кожної матері на землі нелегкий! Господи, допоможи матерям ХХІ століття пройти свій шлях і віддати своїм дітям всю силу материнської любові, щоб вони пізнали істину й увійшли в Царство Небесне!

(см. 3 Цар. 3:16-28)

Она держала мертвого ребенка – Терзали сердце мысли о живом, Как лезвие меча – остро и тонко, – Над всем ее довлели существом.

«О Боже мой! Нет-нет, я не позволю! Мое дитя! Мой сын остался жив!» Но старый воин взял по царской воле Младенца в руки, меч свой обнажив.

«Делите надвое!» – звучало, как в тумане. Как птица в клетке, бился пульс в виске. Ее соседка в мятном сарафане Слезу притворства стерла на щеке.

«Не надо, нет! – дрожа, уста кричали, – Отдайте ей, живого, навсегда!» И в тот же миг исчезла тень печали С лица царя и Самого Христа!

Одна любовь сказать способна это! Одна любовь способна побеждать! Любовь Христа и матери воспета, Как неземное чудо – благодать!

Ради того, кого так нежно любит, Сама готова тяжкий крест нести. Суд справедлив, и царский меч не рубит. «Отдай ей сына, пусть прижмет к груди».

И мудрость Соломона с ликованьем Признание получила в тот же миг, А мать, едва пришедшая в сознание, Дитя несла в объятиях своих.

Ольга Бокова

ГОСПОДЬ ВОСКРЕС!

Повільно минала ніч першого дня тижня. Надходили найтемніша передсвітанкова пора. Христос ще був у полоні тісного гробу. Великий камінь стояв на своєму місці, римська печатка залишалася недоторканою, варта пильнувала. Але тут перебували і невидимі вартові. Навколо цього місця зібрався сонм злих ангелів. Якби це тільки було в їхніх силах, князь темряви зі своїм відступницьким воїнством назавжди залишив би запечатаним гріб, у якому спочивав Божий Син. Але гріб оточувало також і небесне військо. Могутні ангели охороняли Ісуса і чекали нагоди привітати Князя Життя.

«І ось стався великий землетрус, бо Господній ангел зійшов з неба...» Зодягнутий у повну зброю Богу, цей ангел залишив небесні двори. Сяючі промені Божої слави освітлювали йому дорогу. «Був же його вигляд, мов блискавка, а його одяг – білий, мов сніг. Зі страху перед ним затремтіли вартові й стали наче мертві».

Хоробрі воїни, які ніколи нічого не боялися, захоплені в полон без меча і списа. Перед ними не смертний воїн, а наймогутніший ангел небесного війська Господнього. Цей вісник заступив Люцифера після його падіння. Це він сповістив над вифлеємськими пагорбами про народження Христа. Земля здригається при його наближенні, воїнство темряви відступає, і коли він відсуває камінь, здається, Небеса наближаються до Землі. Вартові бачать, як ангел відкочує брилу, мов камінчик, і чують його заклик: «Сину Божий, виходь, – Твій Отець кличе Тебе!» Сторожа бачить, як Ісус виходить із гробниці, і чує, як Він проголошує біля відкритої могили: «Я – Воскресіння і Життя». Христос вийшов із гробу прославленим, і римська сторожа стала свідком цього; їхні погляди були звернені до Того, з Кого вони недавно знущалися. У Ньому, оточеному сйавом слави, вони впізнали свого В'язня, Котрий стояв перед ними в судовому залі і для Кого вони сплели терновий вінок. Це був Той, Хто стійко тримався перед Пилатом та Іродом; Той, Кого вони жорстоко бичували і прибили до хреста, на Кого самовдоволені священники й керівники храму кивали головами, промовляючи: «Інших спасав, а Себе Самого не може спасти?!» Це був Той, Кого поклали в новий гріб Йосифа, але тепер Він був звільнений з нього за наказом Неба. Навіть якби цілі гори завалили вхід до його гробу, то й це не перешкодило б йому вийти.

СТРАХ ВОРОГІВ

Побачивши ангелів і прославленого Спасителя, римські вартові попадали, як мертві. Коли ж небесні посланці зникли, воїни підвелися і, наскільки швидко могли бігти їхні тремтячі ноги, кинулися до воріт саду. Хитаючись, мов п'яні, вони поспішали до міста, розповідаючи всім зустрічним чудову новину. Вони прямували до Пилата, але вістка про воскресіння Ісуса вже дійшла до юдейських можновладців, тому священники і

начальники розпорядилися, аби воїнів привели спочатку до них. Дивний вигляд мали ці воїни. Бліді, тремтячі зі страху, вони засвідчили, що Христос воскрес. Воїни розповіли все, що бачили. У них навіть не було часу, аби щось вигадати і сказати неправду. Насилу добираючи потрібні слова, вони сказали: «Той, Кого розп'яли, – Син Божий! Ми чули, як ангел проголосив Його Величність Небес, Царем слави».

Обличчя священників пополотніли, як у мерців. Каяфа хотів щось сказати, та лише беззвучно ворухив губами.

Воїнів примусили говорити неправду: «Говоріть, що Його учні, прийшовши вночі, викрали Його, коли ми спали». Тут священники перехитрили самих себе. Як же воїни могли сказати, що учні вкрали Христове тіло, коли вони спали? Якщо вони спали, то як могли це знати? І якщо б учні були винними у викраденні

тіла, то хіба священники не звинуватили б їх першими? І врешті-решт, якщо вартові заснули біля гробу, то чи не вирушили б священники до Пилата, щоб він покарав воїнів?

Воїни жахалися самої думки, що їм доведеться самим собі винести вирок, стверджуючи, нібито вони спали на своєму посту. Така провина каралася смертю. Навіщо їм фальшиво свідчити, обманювати народ і ризикувати власним життям? Адже вони виконали свій нелегкий обов'язок, пильнуючи цілу ніч! І навіщо їм іти під суд, звинувачуючи себе, навіть якщо їм за це заплатять? Аби запобігти поширенню такої небажаної вістки, священники пообіцяли вартовим подбати про їхню безпеку, мовляв, навіть Пилат не захоче розголошення цієї справи так само, як і вони. Тим часом звістка про воскресіння Христа дійшла і до Пилата. Хоч саме він видав Христа на смерть, однак залишався порівняно спокійним. Адже він засудив Господа всупереч власній волі, жалкуючи про це, а тому досі не відчував докорів сумління. Тепер же наляканий Пилат зачинився у своєму домі, не бажаючи нікого бачити. Але священники все ж дісталися до нього, розповіли вигадану ними історію і просили не карати варту за недбале ставлення до своїх обов'язків. Перш ніж погодитися на це, Пилат особисто допитав вартових. Воїни, побоюючись за власне життя, не наслідилися чогось приховати. Пилат почув від них правдиву розповідь про те, що сталося. Хоч він не став заглиблюватися в цю справу, але відтоді втратив душевний спокій. Священники, видаючи Христа на смерть, стали знаряддям сатани, а тому опинилися в його цілковитій владі. Почувши звістку про Його воскресіння, вони злякалися народного гніву і боялися за власне життя. Єдина їхня надія полягала в тому, щоб виставляти Христа ошуканцем, заперечуючи Його воскресіння. Священникам доповідали, що є люди, які бачили воскреслих і чули їхні свідчення. Священники й начальники Ізраїлю перебували в постійному страху, аби часом, ідучи дорогою або сидячи у своїй оселі, не зустрілися віч-на-віч із Христом. День і ніч перед їхніми очима стояла жахлива сцена в судовій залі, коли вони кричали: «Кров Його на нас і на наших дітях». Ніколи вже не могли стертися з їхньої пам'яті спогади про цю сцену. З того часу вони вже не мали спокійного сну.

ЖИТТЯ НАД МІРУ

Над відкритим гробом Ісус урочисто проголосив: «Я Воскресіння і Життя». Такі слова може сказати лише Бог.

Для віруючих Христос – воскресіння і життя. Він має життя у Самому Собі, щоб оживляти всіх, кого захоче. Ісус наділений правом дарувати людям безсмертя. Життя, віддане за людство, Він знову приймає і дає людству. «Я ж прийшов, – говорить Він, – щоб ви мали життя і щоб над міру мали», «А хто питиме воду, яку Я йому дам, не матиме спраги повік, бо вода, яку Я йому дам, стане в ньому джерелом води, що тече в життя вічне», «Хто

СЛОВА МОЛИТВЫ

Слова молитвы на устах дрожали,
Когда в саду молился у куста.
И капли пота с кровью наземь пали...
Но еще не было Голгофы и креста.

Среди деревьев факелы метались:
За Ним пришли, а Он уже их ждал.
И ученик Искарот Иуда
Вдруг подошел к Нему, поцеловал...

В первосвященника дом приведен был Он,
И как преступника судил синедрион.
Хотя во многом там Его и обвиняли,
Но ни в одном виновен не был Он.

И, не найдя вины хотя б какой-то,
Синедрион задумчиво молчал.
– Он богохульник! – крикнул Каиафа
И на себе одежду разорвал.

Перед царем поставлен Он. В безмолвье
Стоял. Молчал. Слова имеют вес.
Ирод в душе своей имел желанье
Свидетелем быть Иисусовых чудес.

Он снова взят и приведен к Пилату,
Чтоб тот при всех вину Его признал.
– Вины не вижу, – молвил прокуратор
И перед всеми руки умывал.

– Я накажу Его и отпускаю,
Так наш закон о празднике гласит.
Но вдруг толпа внизу заволновалась,
Крича ему: – Распни Его! Распни!

– Ты нам отдай теперь Варавву,
А Этого сейчас на смерть готовь!
И над толпой проклятье прозвучало:
– На нас и наших детях Его кровь.

А воины, одев венец терновый,
Били по телу, ланитам и устам...
И наземь тяжело пали капли крови,
Но еще не было Голгофы и креста.

И вот Он поведен по той дороге,
Где оставлял на камнях и кустах
Большие капли Своей чистой крови...
Голгофа рядом с тяжестью креста.

Вот Он уже в венце на крест воздвигнут,
И по кресту Его стекает кровь...
И воины одежду разделили...
И мрак тяжелый все покрыл кругом...

– Свершилось! – Он провозгласил в смиренье
И умер, и затах, сомкнув уста,
Чтоб каждый мог принять Его спасенье
Там, на Голгофе, у Его креста.

Владимир Шевченко

їсть Моє тіло і п'є Мою кров, той має вічне життя, І Я його воскресну останнього дня». Для християнина смерть не має особливого значення, Христос говорить про неї як про коротку миттєвість. «Хто збереже Моє слово, не побачить смерті повік!», «Не скуштує смерті ніколи». Для християнина смерть – лише сон, мить мовчання і темряви. Життя сховане з Христом у Богові, і «коли з'явиться Христос – ваше життя, тоді й ви з'явитесь з Ним у славі».

Голос Того, Хто проголосив на хресті: «Звершилося!», був почутий і мертвими. Він проник через кам'яні стіни гробниці і звелів тим, котрі спали в земному поросі, підвестися. Так само станеться і тоді, коли голос Христа пролунає з Небес. Цей голос проникне в могили, відкриє їх, і мертві в Христі воскреснуть. При воскресінні Ісуса відкрилися лише деякі гробниці, але під час Його Другого приходу всі померлі праведники почують Його голос і вийдуть до славного вічного життя. Та сама сила, яка воскресила Христа із мертвих, воскресить Його Церкву і прославить її разом із Ним понад усяку владу і силу, понад усе, що існує не тільки в цьому світі, а й у майбутньому.

Підготувала О. М.

ВСПОМНИ ГОЛГОФУ

Несутся прокляття і крики,
По улице люди идут.
В терновом венце, в багрянце
К Голгофе Иисуса ведут.

В глазах Его боль, состраданье,
А жизнь уже в смертной тени,
Но Он даровал всем спасенье –
И тем, кто кричал там: «Распни!»

Гвоздями пробиты те руки,
Что вам даровали прощенье,
И эти Голгофские муки
Даруют и нам исцеленье!

Торжественно Господа встретим,
В смиренье пред Ним упадем.
Спаситель дает нам надежду,
Когда к Нему с миром идем.

Давайте же вспомним Голгофу
И славное то воскресение.
Дает нам Отец в Иисусе
И мир, и любовь, и спасение.

А. Куценко

ДОШКІЛЬНЯТА

Продовжимо наші дослідження питань виховання дітей. Період від трьох і до семи років відрізняється особливостями психічного розвитку дитини, і в цьому велику роль відіграють батьки, сім'я та їхнє ставлення один до одного.

РОЗВИТОК ПСИХІКИ

Усі психічні процеси активно розвиваються. Відчуття, сприйняття, мислення, пам'ять, увага, почуття формуються не самі по собі, а в процесі діяльності. Сама по собі діяльність може бути ігровою, трудовою або художньою. Бог дав певні вказівки з приводу цієї діяльності. Свої прекрасні поради. Дитиною потрібно займатися, «як сидітимеш удома, і як ходитимеш дорогою, і коли ти лежатимеш, і коли ти вставатимеш» (П. Зак. 6:7).

У цей відповідальний період необхідно приділяти багато часу тому, що дитина бачить, що чує, що читає і в що грає. Оскільки розвивається дитина у дії, то дуже важливо, чим вона займається. А чим часто займаються дошкільнята? Гуляють, сидять біля комп'ютера, граються з друзями, дивляться мультики. Які можуть бути наслідки? «Батьки скоюють злочин, якщо дозволяють своїм дітям байдикувати. Коли вони подорослішають, то працюватимуть без бажання, як-небудь і вимагатимуть за це високу плату. Якщо їхні руки нічим не зайняті, то сатана знайде для них своє заняття» (Виховання дітей).

Окрім цього, «люблячі» батьки, які виконують за дітей усю домашню роботу, так привчають їх до байдикування, що вони не можуть зняти це ярмо до старості. Скарги приходять від матерів дорослих дітей, котрі не хочуть працювати, а цілодобово "сидять" в Інтернеті. Мама їх годує, поїть, одягає, а вони зручно влаштувалися і навіть не думають про здоров'я та самопочуття своїх батьків. Дуже важко таких дорослих дітей привчити до роботи. Це можна було легко зробити в дитинстві! Залучайте дітей до домашньої

праці, до обов'язків, які вони можуть виконати. Але пам'ятайте, що дитина повинна допомагати охоче і з радістю. Хваліть її за виконану роботу, дякуйте і радійте кожному бажанню допомогти, навіть якщо ця допомога заважатиме вам. У цьому основне правило виховання працьовитості.

Розмовляйте з дитиною про все, щоб розвивати її мислення і мову. Учті напам'ять вірші, ставте запитання, над якими потрібно роздумувати, а не відповідати одним словом.

Отже, якщо ми хочемо, щоб наші діти мали гострий розум і хорошу пам'ять, були уважними і посидючими в школі, потрібно цим зайнятися з дитим віком від трьох років.

Багато батьків другокласників запитують, що їм робити, як змусити дитину працювати над домашніми завданнями, а іноді вони взагалі не хочуть вчитися ні в школі, ні вдома. Це діти 8-9 років. І найчастіше причина такої поведінки полягає в тому, що діти не були привчені до праці, акуратності, посидючості й уважності.

Найчастіше діти ходять у дитячі садки, і там їх готують до школи – навчають читати, писати й рахувати. Але такі риси вдачі, як уважність і посидючість, виховуються в роботі, у спільній корисній і цікавій діяльності.

Уміння тримати себе в руках, управляти собою і своїми емоціями теж прищеплюються в цей період. Це сфера впливу на психіку дітей з боку батьків: їхній приклад є вирішальним. Батьки можуть говорити дітям, що так чи інакше поводитися не можна, негарно, негідно, але якщо самі це роблять, то дитина неодмінно повторить їхній учинок. Нещодавно одна мама була вражена поведінкою своєї доньки, якій виповнилося 5 років. Дівчинка постійно проганяла бабусю, коли та приходила у гості, хоч і говорила обуреним батькам, що любить її. Вони карали доньку, ставили її в кут, обурювалися її поведінкою. Але під час консультації з'ясувалося, що дівчинка одного разу побачила, як тато за щось дуже грубо випровадив тещу з квартири і сказав, що вона негідна мати і нехай не з'являється у їхньому домі.

Вона стала мимовільним свідком цієї жахливої сцени, не зрозуміла, у чому справа, але запам'ятала емоції тата і чинила так само. Очевидно, дитячі враження були настільки глибокими і сильними, що потім ніякі пояснення не могли стерти їх із пам'яті вунуки.

Дитині можуть бути добре відомі норми і правила поведінки, проте негативний приклад дорослих, особливо якщо він повторюється, може справити сильний вплив.

МИСЛЕННЯ

До шести років у дітей формується мислення поняттями. Дитина вчиться осмислювати не лише слова – заборони або похвали. Запитання «чому?» постійно виникає з будь-якого приводу, навіть у випадках, коли мама

і тато не знають, як правильно відповісти своєму маленькому «філософові».

Саме в цей період дитини одне за одним виникають запитання про її походження. І це нормально! Зазвичай перше запитання: «Де ви мене взяли?» виникає в 4 роки. Дитину цікавить, рідна вона вам чи ні. Необхідно відповісти на запитання малюка, але на його віковому рівні. Скажіть йому, що він ваш ріднесенький синочок, що ви його любите і йому дуже раді, що він виріс у мамі в животику і ви його дуже чекали. На перший раз йому буде цього достатньо.

Але потім з'явиться наступне незручне запитання: «Як я туди потрапив?».

І знову необхідно відповісти. Покажіть дитині на прикладі двох різних круп, як одна клітинка шукає іншу, як вони дружать, як із крупини на столі вимальовується дитинча. Не говоріть про те, що дитину "знайшли в капусті" чи "приніс лелека". Не відходьте в цій темі від контексту Біблії. Акцентуйте увагу на те, як чудово Бог створив людину, що Він теж може відтворювати потомство за Своїм образом і подобою.

У цьому віці закладаються чи не закладаються основи майбутнього уміння мислити логічно. Це залежить від того, чим займається дитина, що читає, як відповідає на запитання по прочитаній розповіді чи пережитому досвіду. Учимося відповідати на запитання: «Чому»? І ця відповідь потрібна в тих випадках, коли дитина переживає невдачу, неприємні наслідки. Швидко засвоюються уроки вирішення конфліктів з товаришами по грі на прикладах наслідків через неправильні вчинки. Логіка проста і швидко приводить до правильних висновків і уроків: «Цього робити не потрібно, тому що буде погано». Важливо, щоб дитина ці висновки і уроки промовляла. Якщо вона зробила правильні висновки, похваліть її, і вона намагатиметься й далі чинити правильно. Ви розкриваєте її позитивний потенціал.

Зазвичай перший конфлікт настає саме в трирічному віці, коли дитина виявляє, що у неї є своя думка. Батьки можуть допомогти дитині мислити логічно за принципом «причина – наслідок». Кожне обмеження або покарання поглиблюють ці уроки і спонукають думати, порівнювати, робити висновки і приймати правильні рішення.

СПІЛКУВАННЯ

Маленькі діти від народження егоїстичні, вони вимагають до себе постійної уваги, якщо щось не так, плачуть або кричать.

Але до 4-5 років вони починають розуміти, що їх оточують люди, які мають свої бажання й потреби. Діти усвідомлюють, що бажання інших людей можуть перетинатися з їхніми особистими дитячими бажаннями і потрібно поступатися.

Іноді цей урок дається дуже важко. Але батькам потрібно бути спокійними, наполегливими і розуміючими вчителями. Що таке компроміс, дитина може зрозуміти у віці 4-5 років. Істерика якраз і є показником, наскільки вона зрозуміла і прийняла потреби іншої людини.

Щоби привчити дітей до самоконтролю і самоорганізації, потрібно давати їм важливі й відповідальні (за віком) завдання і навчати доводити справу до кінця. Ігрове завдання, пісочний будиночок або годівниця для птахів – робота має бути зроблена за активної участі дитини й доведена до кінця. Не привчена до цього дитина скаржитиметься, що не зможе, не уміє, але головне завдання батьків – виробити звичку не боятися труднощів і прагнути долати їх.

ФАНТАЗІЇ І НЕПРАВДА

У цей період розвитку дитина багато фантазує. Пізнаючи світ, вона бачить себе в ньому й намагається керувати ситуаціями. Вона може розповісти вам про такі «подорожі», що батьки не розуміють, звідки вона це все взяла. Найчастіше батьки звинувачують дитину у неправді.

Потрібно пам'ятати, що діти живуть оповіданнями, казками, фільмами, які дивляться. Зв'язуючи по-своєму сюжети, дитина бачить інші фінали й вирішення. В одній сім'ї чотирирічний хлопчик після розповіді про те, що сталося з Ісусом на хресті, почав під час обіду ставити ще один стілець, на якому сидітиме Ісус. І ніхто не міг його переконати, що там немає Ісуса, що Він живе на Небі. Це тривало майже півроку, доки фантазія хлопчика не вичерпалася і він погодився, що стілець Ісусові не потрібний. Не сперечайтесь з малюком, підіграйте йому в його фантазії, навіть використовуйте це у виховних цілях.

Але потрібно також знати, що діти від трьох до семи років починають говорити неправду, і, як не дивно, це пов'язано з їхньою здатністю мислити логічно. А залежить це від поведінки батьків. Якщо дитина говорить правду, але її карають, вона запам'ятає цей урок. Наступного разу вона скаже неправду батькам, а вони їй повірять, покарання не буде.

Урок засвоєний: «Краще збрехати, ніж сказати правду». Як важливо чути дітей і розбиратися в тому, що сталося, викликати у дітей бажання завжди говорити правду, діяти справедливо і чесно.

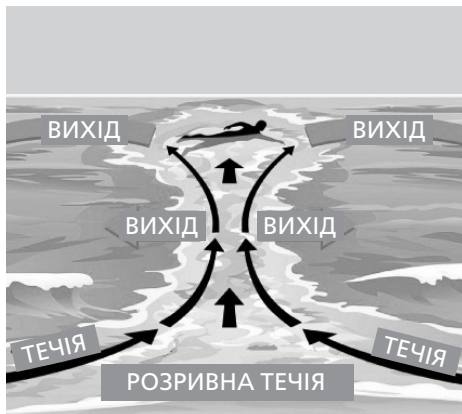
Хороші і погані уроки засвоюються до шести-семи років, і якими б вони не були, наслідки проявлятимуться усе життя, а особливо в підлітковому віці. Формування основ характеру відбувається в перші шість років життя дитини. На цій основі будуватиметься майбутнє людини. Ось чому так важливо приділити більше уваги тому, як діти мислять, що дивляться, що чувають, що бачать у своїй сім'ї через поведінку мам і тат.

РОЗРИВНА ТЕЧІЯ

Багато людей, які вільно почувають себе у воді, не розуміють, як можна потонути неподалік від морського берега. Більшість вважає, що в таких випадках виною всьому алкогольне сп'яніння, проте часом ідеться про зовсім інше явище – розривну течію.

Розривна течія, або, як її ще називають іноземці, *rip current* (rip), – одне з найнебезпечніших явищ. Саме в цих течіях і тонуть як звичайні люди, так і першокласні плавці, тому що просто не знають, як себе поводити.

Найбільш небезпечні для людей розривні течії мілководних морів з пологим низинним берегом, який обрамляють піщані коси, мілини й островці (Мексиканська затока, Азовське

море та ін.). Під час відливу маси води не можуть поступово повернутися у відкрите море через те, що їх стримує піщана коса. Тиск води на вузьку протоку, що з'єднує лиман з морем, різко зростає. У цьому місці утворюється бистрина, по якій вода спрямовується назад у море з великою швидкістю (до 2,5-3,0 м/с), утворюючи немовби річку посеред моря.

Такі коридори виникають біля самого берега під час припливів. Хвилі накочуються і приносять усе більше і більше води, потім з різною швидкістю повертаються назад у море чи океан, утворюючи зворотну течію.

Зазвичай коридор ріпа вузький: 2-3 метри зі швидкістю течії 4-5 км/год. Це не є небезпечно. Однак можуть виникати розривні течії шириною до 50 метрів, довжиною до 200-400 метрів і зі швидкістю до 15 км/год!

Яким чином визначити цю течію, щоб не потрапити до неї? Звертайте увагу на такі розпізнавальні знаки:

- Видимий канал вирулої води, перпендикулярний до берега.
- Прибережна зона зі зміненням кольором води (скажімо, усе навколо блакитне або зелене, а якась ділянка біла).
- Ділянка піни, якоїсь морської рослинності, яка невідступно рухається від берега у відкрите море.
- Розрив у загальній структурі приливних хвиль (суцільна смуга хвиль, а посередині 5-10-метровий розрив).

Якщо ви бачите ознаки з описаного вище переліку, не плавайте в цьому місці. А якщо ви не бачите жодної з чотирьох ознак, це ще нічого не означає, тому що 80 % небезпечних спонтанних ріпів ніяк візуально себе не проявляють.

Розривні течії виникають біля берега. Навіть якщо ви стоїте у воді по пояс, а тим більше по груди, вас може підхопити ріп і понести в море. Адже не дарма саме ті, хто не вміє плавати, так і роблять – просто стоять у воді і насолоджуються.

Тому не купайтеся наодинці й не ігноруйте знаки на пляжі.

ПРАВИЛА ПОВЕДІНКИ У РОЗРИВНІЙ ТЕЧІЇ:

1. Не панікуйте!

Піддавшись паніці, ми керуємося інстинктом самозбереження, а не покладаємося на здоровий глузд. Знаючи правила поведінки в ріпі, ви в 100 випадках зі 100 виберетеся.

2. Економте сили!

Не боріться з течією і не гребіть назад до берега. На жаль, це марно. Гребти треба не до берега, а вбік (тобто паралельно до берега). Якщо ріп вузький (до 5 метрів), ви з нього швидко випливете.

3. А що робити, якщо ріп широкий (від 20 метрів і більше)?

Так просто вийти з нього не вдасться, навіть якщо ви будете гребти за правилами – убік. Як тільки ви

зрозуміли, що випливати ніяк не виходить, розслабтеся і не панікуйте! Ріп у тім, що зворотна течія недовга і вже через 5 хвилин вона припиниться і залишить вас у спокої. Після цього відпливіть метрів на 50-100 спочатку вбік, а вже потім до берега. Якщо відразу попливете до берега, то існує ймовірність, що течія відновиться в цьому самому місці й ви знову в неї потрапите.

ВАЖЛИВО ВРАХУВАТИ ТАКІ МОМЕНТИ:

1. Ріп ніколи не потягне вас на дно. Це не вир і не воронка. Усі розривні течії тягнуть від берега вздовж поверхні, але не на глибину!

2. Ріп не надто широкий. Зазвичай його ширина не перевищує 50 метрів, а найчастіше обмежена всього 10-20 метрами. Тобто, пропливши вздовж берега 20-30 метрів, ви відчуєте, що виплили з ріпа.

3. Довжина ріпа обмежена. Течія доволі швидко ослабне, канал закінчує свою «діяльність» там, де хвилі сягають свого піка і починають розбиватися. Серферською мовою це місце називається «лайн ап» (line up). У цьому місці всі серфери намагаються «приборкати» хвилі, які наближаються. Зазвичай це не далі ніж за 100 метрів від берега.

Будь ласка, розкажіть своїм друзям про це явище. Нехай якомога більше людей дізнається про розривні течії. Тим самим ви врятуєте не тільки своє життя, а й життя інших людей.

Ганна Романова

КОМАР ПРОТИ ЛЮДИНИ

Як захиститися від комара-кровопивці?

Комахи, які жалять, завдають нам улітку найбільшого дискомфорту, заважаючи працювати на городі або спокійно відпочивати на природі. Найшкідливіші з них – комарі – велика проблема, особливо якщо ваша дача розташована в низині або неподалік від водойми.

Чи знаєте ви, що комарі-самці живляться лише нектаром, а кусають нас тільки комарі-самки? Давайте розглянемо, які засоби існують для боротьби за спокійні ночі без комарів.

Репеленти у вигляді кремів і спреїв для нанесення на шкіру випускають на основі речовини, запах якої дратує комарів, наприклад діетилтолуаміда. Хіміки захищують цю речовину до класу помірно токсичних пестицидів,

тому не можна використовувати для дітей репеленти, призначені для дорослих. У дитячих аналогах міститься та сама речовина, але в меншій концентрації. Крім того, наносьте такі репеленти тільки в разі потреби, наприклад, перед походом у ліс. На городі або в будинку можна користуватися іншими засобами. Репеленти на основі рослинних інгредієнтів можна виготовляти самостійно. Комарі не люблять запахи гвоздики, евкаліпта, кедр, анісу. Олією цих рослин можна змачувати шкіру, коли ви перебуваєте в місцях помірного скупчення комарів (у тайзі або на болоті це не допоможе). Крім того, усі любителі походів знають, що комарі розлітаються від багаття, особливо якщо додати у вогонь хвою.

Фумігатор – це засіб, який не відлякує, а вбиває комарів. Є два типи фумігаторів: піротехнічні та електричні. Перші – це спіралі, які треба підпалювати. Електрофумігатор – це апарат, який нагріває спеціальну таблетку або рідину. В обох випадках у повітря виділяються інсектициди – отрути, які шкідливі як для комарів, так і для їхніх жертв. Отрута впливає на людську нервову систему і не вбиває нас тільки тому, що ми значно більші за комарів. Тож уважно читайте інструкцію і дотримуйтеся її: не залишайте фумігатор увімкненим на цілий день. Досить увімкнути на 2-3 години перед сном і доповнити захист москітними сітками на вікнах. Тоді вже комарі, які живуть у вас удома, загинуть, а нові не прилетять. Якщо в кімнаті буде спати дитина, заряджайте у фумігатор спеціальні засоби-таблетки, у яких вміст отрути нижчий.

Натуральні засоби захисту від комарів

У всі часи люди використовували засоби, які відлякують комах. Наприклад, комарі не люблять різких запахів, тому серед народних засобів фігурують ванілін (його розводять з водою, а потім протирають ароматним розчином відкриті ділянки тіла), ефірні олії м'яти, валеріани, ялівцю і камфора. Щоб відлякати комарів від вашого будинку, можна змочити олією або екстрактом рослин шматочки тканини або бинта й розкласти їх на підвіконнях.

Пиретрум (перська, далматська або кавказька ромашка) – старий перевірений засіб від комарів, абсолютно нешкідливий для людей. Сухі суцвіття, стебла й листя рослини подрібнюють до порошкоподібного стану, і цим засобом обробляється приміщення.

Листя помідорів, запах якого комарі на дух не переносять. Горщики з кущами помідорів можна поставити перед вікнами або прямо в будинку.

Кедрова олія відлякує комарів, мух і тарганів.

Пирій, відвар з якого чудово відлякує комарів. Для відвару знадобиться жменя подрібненого коріння пирію: сировину залити півтора літрами води і кип'ятити 3 рази до отримання світло-жовтого кольору. Відваром умивають обличчя і миють руки, коли виходять на вулицю.

Що робити, якщо вас все-таки укусули комарі?

Від комариних укусів особливо сильно страждають діти: по-перше, вони чешуть місця укусів брудними

руками, заносючи під шкіру інфекцію. По-друге, вони більш схильні до алергії, у результаті якої місце укусу може набрякати і боліти. Як допомогти?

1. Прикладіть до укусу щось холодне, щоб зняти набряк і зменшити свербіж.

2. Щоб знизити інтенсивність алергічної реакції на укуси, можна скористатися антигістамінним гелем, маззю або випити антигістамінний препарат (за потребою).

3. Якщо укус уже роздертий, місце укусу набрякло і ущільнилося, то стане в нагоді мазь або гель з розсмоктувальним ефектом (курс 3-4 дні).

4. Якщо дитина часто чеше місце укусів, необхідно дезінфікувати їх зеленкою або йодом 2-3 рази на день.

О. Соколовська

БІБЛІЙНІ УРОКИ

- «Нове життя»
- «Дивовижні факти»
- «Сила відродження»
- «Discover»
- «Верую»

УРОКИ ДЛЯ ДІТЕЙ

- «Дивовижні факти»
- «Небесна перлинка»

УРОКИ ДЛЯ ПІДЛІТКІВ ТА МОЛОДІ

- «Формула життя»

УРОКИ З ПСИХОЛОГІЇ СІМЕЙНИХ ВІДНОСИН

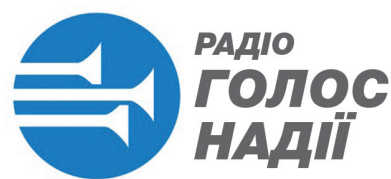
- «Когда любовь возвращается домой»

Замовляй безкоштовний курс для себе або своєї сім'ї

0 800 30 20 20* (*безкоштовно з мобільних та стаціонарних телефонів України)

Або пройди інтерактивний курс вивчення Слова Божого на сайті **bible.ua** та **ОТРИМАЙ ПОДАРУНОК**

ВИВЧАЙМО БІБЛІЮ РАЗОМ!

Зустрічайте **оновлене** християнське радіо!

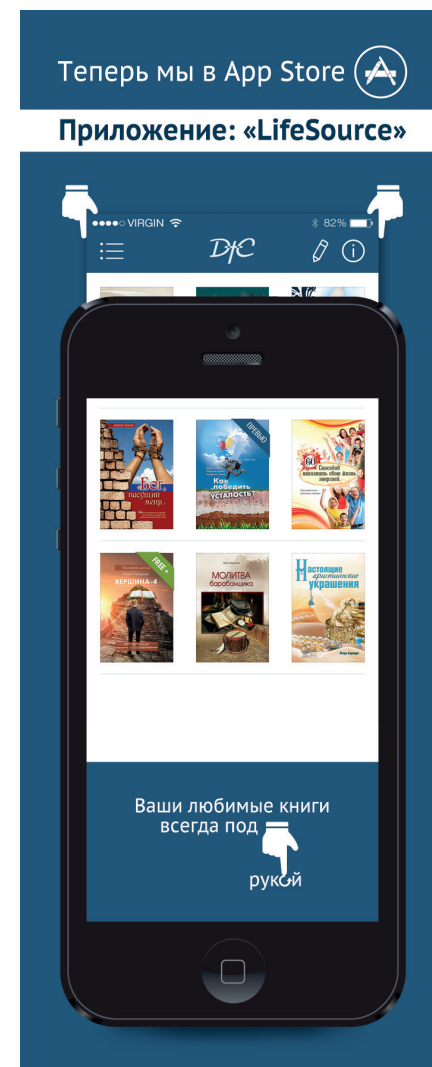
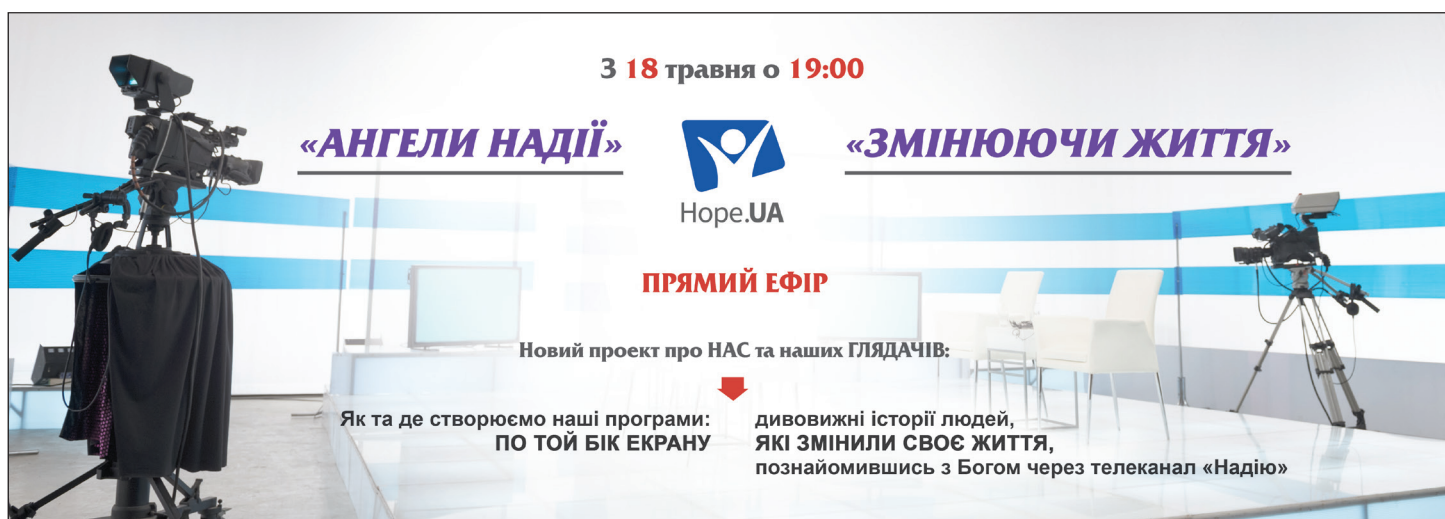
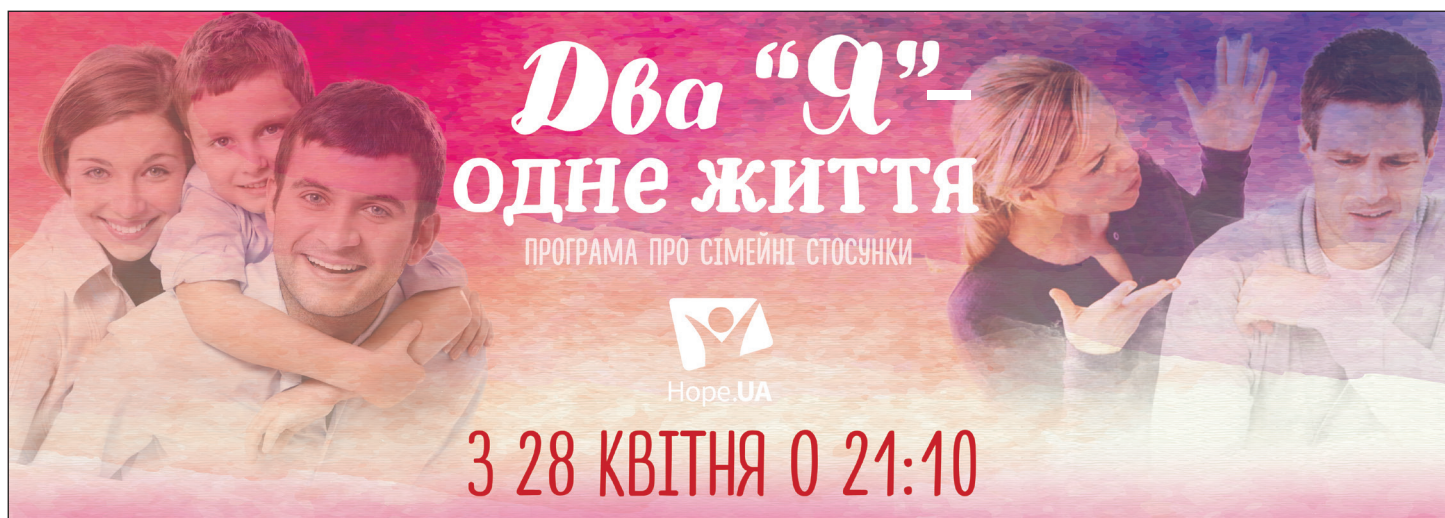
Ми стали ще ближче та ще цікавішими...

- Слухайте нас в Інтернеті **24/7** radio.hope.ua
- Через додатки для Android та iOS
- Через TuneIn, SmartTV
- В офлайн-режимі через подкасти
- На УР-1 **СБ 17:30 / НД 07:55**
- УР-2 **ПН 18:55 / ВТ 18:45**

Завжди на зв'язку **0 800 30 20 20**

РАДІО, ЯКЕ ДАРУЄ НАДІЮ...

Наша адреса

Щомісячна газета «Вічний Скарб»

Видавець – християнське видавництво «Джерело життя»

Відповідальний за випуск: директор

видавництва «Джерело життя» Василь Джулай

Головний редактор видавництва: Лариса Качмар

Богословська експертиза: докторант богослов'я Ігор Корещук

Відповідальний редактор: Яна Хорошун

Над номером працювали: Олена Котлярова, Олена Мехоношина

Відповідальна за друк: Тамара Грицюк

Коректори: Ганна Борисовська, Інна Джердж

Дизайн та верстка: Артур Антер

Наклад: 100 000 прим.

Адреса: 04071, м. Київ, вул. Лук'янівська, 9/10-А

e-mail: dzherelo@ukr.net; тел.: (044) 467-50-72

Якщо Ви бажаєте пожертвувати кошти на розвиток газети, то можете це зробити через банк.

Наші реквізити:

Ідентифікаційний код:

ЄДРПОУ 19350731

Адреса: 04071, м. Київ,

вул. Лук'янівська, 9/10А

Рахунок: 26006149457

МФО 380805

Найменування банку

«РАЙФФАЙЗЕН БАНК АВАЛЬ» у м. Київ

Редакція залишає за собою право друкувати матеріали в дискусійному порядку, не поділяючи поглядів автора, а також право редагувати і скорочувати тексти. Рукописи не рецензуються і не повертаються. Оголошення, реклама та листи дописувачів друкуються мовою оригіналу. Листування ведеться лише на сторінках газети. Відповідальність за зміст статей несе автор.

Свідоцтво про державну реєстрацію
Серія KB №8176 від 03.12.2003

